Monas hieroglyphica / [John Dee].

Contributors

Dee, John, 1527-1608

Publication/Creation

Antwerp : G. Silvius, 1564.

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/rzge7jad

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
https://wellcomecollection.org

MONAS HIEROGLYPHICA. — 1564.

Unable to display this page

16443. 47a
1728
N. IV
16/d
P.S.
1/8/06
564

QVI NON INTELLIGIT, AVT TACEAT, AVT DISCAT.

IGNIS

AËR

MONAS HIEROGLYPHICA

IOÀNNIS DEE, LONDINENSIS,

AD

MAXIMILIANVM, DEI GRATIA

ROMANORVM, BOHEMIÆ ET HVNGARIÆ

REGEM SAPIENTISSIMVM.

DE ROre CAELI, ET PINGVEDINE TERRAE, DET TIBI DEVS. Gen.27.

Guliel. Silvius Typog. Regius, Excud. Antuerpiæ, 1564.

Z 21.

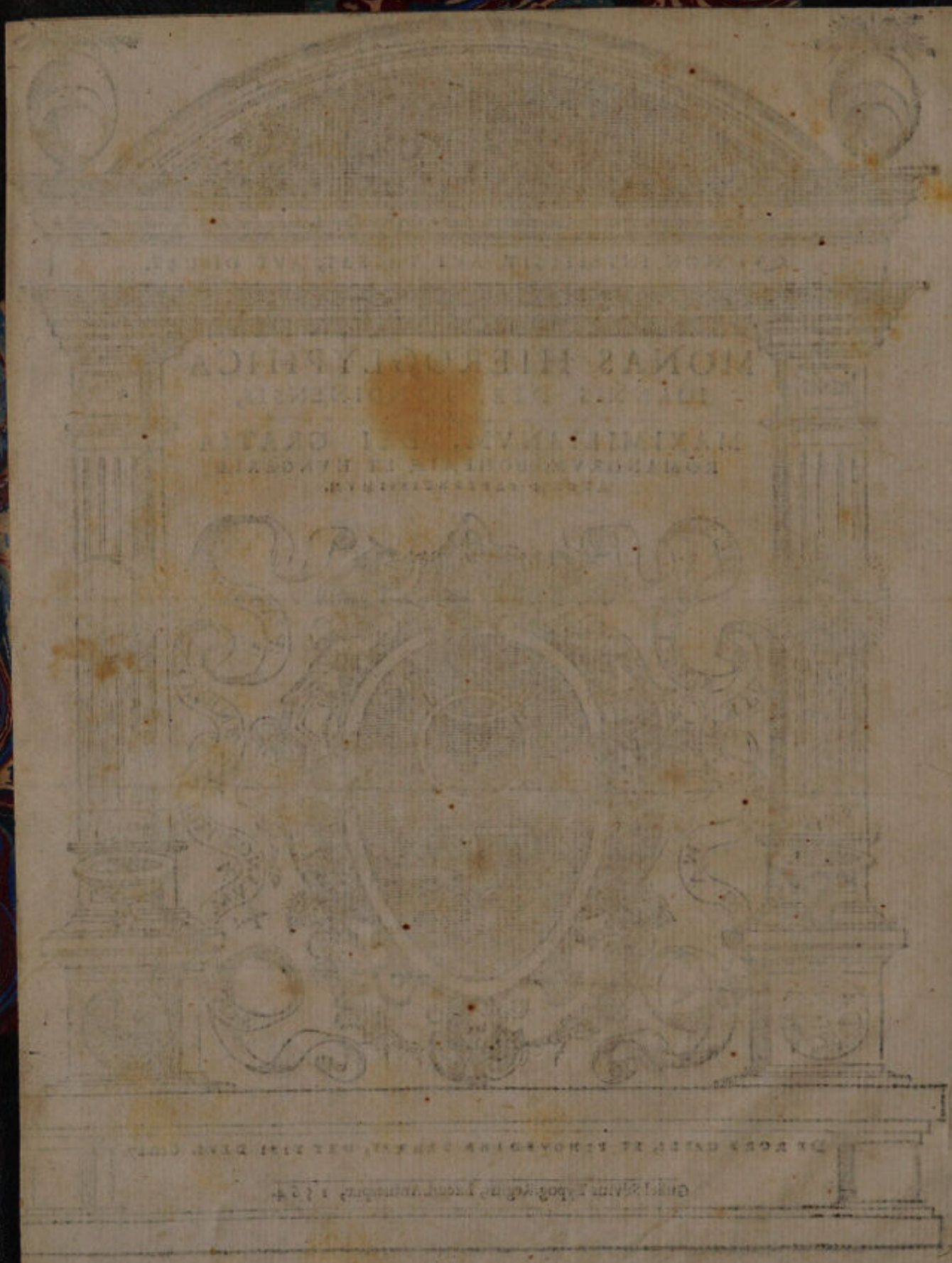

INCLYTI REGIS

MAXIMILIANI

EXCELLENTISSIMÆ MAIESTATI,

IOANNES DEE, LONDINENSIS,

Imperium optat Fœlicissimum.

QVÆ duæ causæ, meæ Conditionis Hominem, REGEM *tantum, tam exiguo donare Munere, animare poßunt, hæ ambæ, nunc, me ad hoc faciendum impulêre. Beneuolentia nimirum erga vestram Maiestatẽ mea maxima: Et Muneris ipsius, licet parui, tum Raritas magna, tum Bonitas haud aspernanda. Beneuolentiam vobis excitauêre et conciliauêre sempiternam; Vestræ admirandæ Virtutes: Quæ tantæ sunt, Vt, qui illas oculata non perspexerint fide, alijs quidẽ, vel mediocriter credant, Rarissima, de eisdem, licet verissima, narrantibus. Sed qui easdem diligenter accuratiusq; sunt Contemplati Præsentes: Orationis, se, Dictionisque maxima laboraturos. Inopia ac paupertate fatebuntur, quam primùm Oratoriè in earũdem omnem se diffundere cupiant Amplitudinem. Huiusce rei causas, Ego, proximè iam præterito Septẽbri, in Hungarici vestri Regni Posonio, aliquam trahens moram, luculentissimas, easque varijs exploratas modis, oculatus cognoui Testis.*

De Muneris autem (mole quidem ipsa exigui) quod dicerem Raritate, verbis, quàm fieri possit, paucissimis; Mihi, Mentis indaganti conamine toto, Occurrit Huma-

næ vitæ Duplex, inque diuersas sententias Cursus (quorum alterum ingrediuntur Plerique omnes) istac considerandus ratione. Quam primùm, Infantiæ confecto curriculo, Pueritiæque: Adolescentum iam, Quod vitæ deinceps ingredientur genus; Animum torquere incipiat Optio: Tunc, in ancipitis Judicij aliquantulum hæsitantes, Biuio: Statuunt tandem: Vel, (Veritatis Hij quidem & virtutis Capti Amore) ad Philosophandum, toto reliquo vitæ spatio, neruos contendendos omnes: Vel, (Illi certe, Mundanis irretiti Illecebris: aut Diuitiarum flagrantes Cupiditate) delicatâ Quæstuosâmue vitam ducere, modis sollicitè laborandum omnibus. Et Istorum, Mille, profectò, vel facillimè inuenias: Vbi Illorum (sincerius scilicet qui Philosophiæ operam nauant) vix Vnum monstrare queas: Qui ipsa Physicæ, saltem prima Veraque, degustarit fundamenta. At, Qui Cælestium virium & Actionũ: Rerum aliarũ Ortus, Status, Obitusque, fuerit penitius pleniusq; perscrutatus Caussas: ne eorum quidem, qui se totos ad Sapientiæ studia conuertêre, Millesimum, in medium adferre, Resp. Literaria potest. Quid ergo, Qui, istis difficultatibus superatis omnibus, ad Supercælestium Virtutum, Metaphysicarumque Influentiarũ Speculationẽ & Comprehensionem Aspirarit, VBI HVNC, *in toto Terrarum Orbe (nostris istis deploratissimis Temporibus) Magnanimum, vel* VNVM, *esse, sperabimus* HEROA? *Cum iuxta prioris nostræ (haud temerè receptæ)* MILLESIMÆ *Proportionis Progressum:* EX CENTVM SINCERE

1. 2. 3.

PHILOSOPHANTIVM MYRIADIBVS: AT EX PROMISCVÆ HOMINVM SORTIS, CENTVM MYRIADVM MILLIBVS, HVNC VNICVM FOELICISSIMVM FOETVM EXSPECTARE DEBEMVS. *Cuius sic demonstratæ* RARITATIS, HIEROGLYPHICVM *Typum, ad Pythagoricam (dictam) appingemus literam. Vbi, vestræ Excellentiæ attentius intuenti, maiora sese (Consideranda) offerre videbuntur, Mysteria: ex nostris hoc modo descripta* COSMOPOLITICIS *Theorijs.*

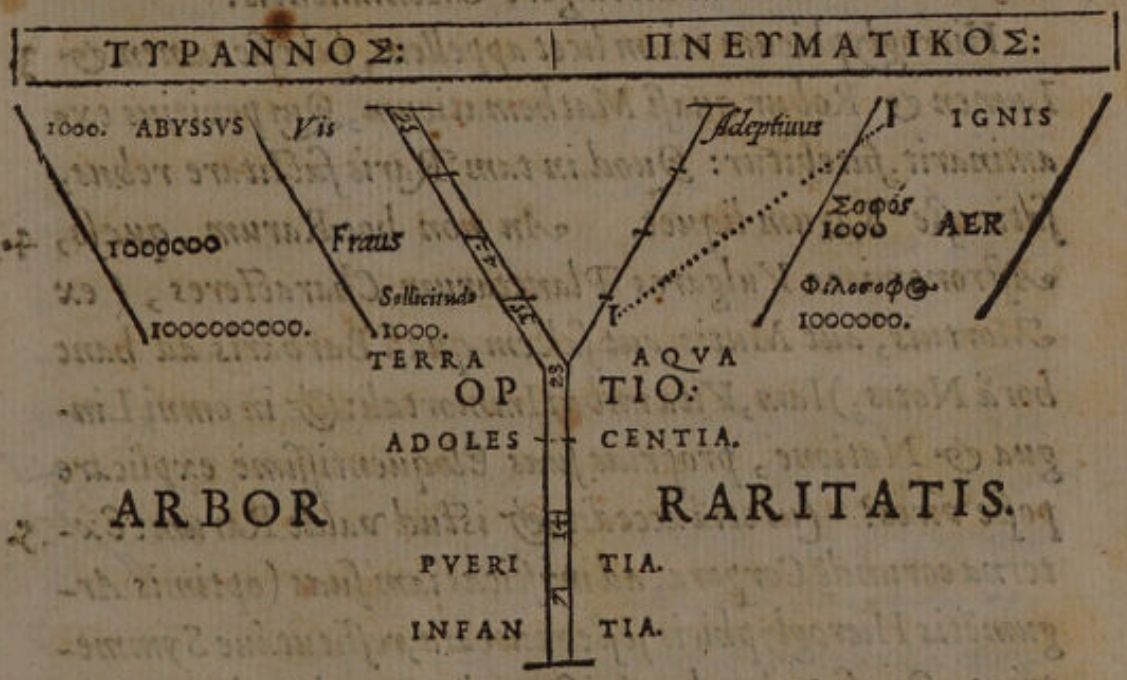

In quo nunc Triplicis istius (Philosophicæ) explicatæ Raritatis Gradu (Clementissime REX*) Optarem quidem hoc meum Esse, Censeriqúe Munus: Vel Ipse, qui Artium Maximarũ, Rerumq; Secretissimarũ cognitione Excellis &*

Abundas, facili possis aßequi coniectura. At in Infimo, 1.
primoque Philosophandi genere, statuere: non id à me ar-
roganter eße factum existimo. Etsi ab humo, altius inter-
dum videatur Caput leuare velle: Ex eodem ergo & BO-
NITATIS *Gradu, fructus vberes, de isto meo Sperandos*
Munere, Vestræ Celsitudini polliceri, audeo. Et, hac 2.
quoque Raritate præditum est, hoc nostrũ Munus, Quod
eo genere Scribendi, vsque ad extremum Orationis filum,
contextum est, quo, nunquam, ad hodiernum vsque diem,
aliquod fuiße absolutum Opus, vel auditione accipere po-
tui, vel ex Maiorum intelligere Monumentis.

Hieroglyphicum etiam licet appellem, subeße tamen & 3.
Lumen & Robur quasi Mathematicum, Qui penitius ex-
aminarit, fatebitur: Quod in tam Raris factitare rebus,
satis eße Rarum liquet. An non hoc Rarum, quæso, 4.
Astronomicos Vulgares Planetarum Characteres, (ex
Mortuis, aut Mutis, aut saltem quasi Barbaris ad hanc
horã Notis;) Iam, Vita imbui Immortali: & in omni Lin-
gua & Natione, proprias suas Eloquentissimè explicare
poße vires? (ui etiã accedit & istud valde Rarum: Ex- 5.
terna eorundẽ Corpora, ad mysticas iam suas (optimis Ar-
gumẽtis Hieroglyphicis) eße reuocata, restitutáue Symme-
trias. Quasi, vel eædem fuißent olim, apud Sæclum prius:
vel tales fore nostri Optaßent Maiores. In Ecliptica 6.
Dodecatemoriorum Notis, quam nouo, fœliciq; idem præ-
stare tentauerimus successu, & id videre, Vt est Rarum,
ita Nouũ prorsus. Et hæc omnia in Vnico, eoque MER- 7.

CVRII,

CVRII, *Charactere Hieroglyphico (Acumine quodam præmunito) includi, est omnino Rarissimum. Verè ergo, Ille, nobis totius Astronomiæ Restitutor & Instaurator nominari potest: Et nostri* IEOVÆ *in hoc genere Nuncius, vt Sacram hanc Scriptionis Artem, vel* NOVAM *Conderemus Primi: vel extinctam prorsus, & ex omni hominum Memoria deletam, eius Reuocaremus Monitis. Idque, à nobis, hoc est factum modo, vt placidissimè, & quasi sua sponte, Hieroglyphicæ illæ Interpretationes Omnes, sese in medio ponant: Violentum nil, vel Improprium quasi per totum videri Opusculum potest.*

8. *Et hæc, Ita,* LONDINENSI *nostro* HERMETIS SIGILLO *(ad sempiternam Hominum memoriam) Consignari; Vt, in eodem, ne Superfluum Punctum Vnum; & ad hæc quæ diximus significanda, (longeque maiora) ne vnum deficiat Punctum; Omnes cogentur, maximè fateri Rarum. At præ ceteris, Illi, qui in Philosophiæ Sapientiæque profundioribus Disquisitionibus, Nomen possunt profiteri suum. Sic enim Testificabuntur* 1. *Grammatici: dum rationes esse reddendas, de Literarum formis, Situ, Locis in Ordine Alphabetario, Nexibus varijs, Valore Numerali, alijsque plurimis (quæ circa Trium Linguarũ Alphabeta Primaria cõsiderari debent) hic admoneri se videbunt. Vt & aliâs, tam Rarum esse Grammaticum,* QVI *Grammaticã,* VNAM *esse Scientiam, ab* VNO *discendam Homine, exacte defendere possit: Quàm Illum, quem Supra in Terris demonstrauimus Rarissimum:*

An.1557. In Speculo Vnitatis, sive Apologia pro Rogero Bachone Anglo.

mum: Apologeticè, olim disseruimus. Sed tanta de hijs mihi constant Mysteria, quæ solidissima habent (tum istius Artis Grammaticæ: tum eorum quæ eiusdem eruantur auxilio Mysteriorum) in Sacrosanctis DEI OMNIPOTENTIS *Scripturis, iacta Fundamenta; quanta nec Libro explicare magno queam; nec Locus iste, iam, requirere videtur. Neq; mireris, O Romanorum Rex Inclyte; Me, Alphabetariam Literaturam, magna cõtinere Mysteria, nunc obiter referre: (cum* IPSE, *qui omnium Mysteriorum Author est* SOLVS, *ad Primam & Vltimam,* SEIPSVM *Comparauit Literam. (Quod non in Græca solum esse intelligendum Lingua: sed tum in Hebræa, tum in Latina, varijs, ex Arte ista, demonstrari potest vijs.) O, Quanta, tùm, debeant esse, Intermediarum Mysteria? Et non est mirum, hoc, in literis sic constare: Cum & Visibilia &* INVISIBILIA *omnia: Manifesta, & Occultissima (Natura vel Arte) ab ipso Deo emanantia, ad eius* BONITATEM, SAPIENTIAM & POTENTIAM, *prædicandam, celebrandamque; à nobis, diligentissima Indagine sunt perlustranda. Inde, excusatione omni carere,* HVMANVM GENVS, *docebat Paulus: Etiam si, nullum aliud de hijs haberet Scriptum Monimentum; Quam, quod ex* CREATIONE, *ipso Digito* DEI, *in omnibus est exaratum Creaturis. At, hoc nunc non ago, Curiosius, vt ista ab omnibus requirere velim Grammaticis: Sed Ipsos, Qui Rerum abdita eruëre Mysteria Laborant: cùm, Testes facere, nos,* RARVM *quoddam in hoc Genere, (ex nostra*

Ad Rom. cap.1.

MONA-

MONADE;) *demonstrasse Exemplum: tum, Amicè admonere; Primas, Mysticasque, Hebræorũ, Græcorum, & Latinorum literas: à Deo solo profectas, & Mortalibus Traditas. (Quicquid humana iactare solet Arrogantia) Earumque omnium Figuras, ex Punctis, Rectis Lineis & Circulorum peripherijs, (mirabili, Sapientissimoque dispositis Artificio) produjsse. Et, licet, omnem Mosaïcæ Legis sensum, vsque ad Jodim & Apicum Jmpletionem omnium, considerandum esse, nos docuit æterna Cælestis nostri Patris Sapientia: quasi in* IOD *& Chireck (ex quibus omnes Hebræorũ Literæ, Vocalesque consurgunt) vltima Cõsiderationis Legalis, facta Analysi: Nobis tamen non est id Contrarium,* VNITATE APICIS CHIRECK, IMMOTA MANENTE: TRINITATEM MONADVM CONSVBSTANTIALIVM, IN VNITATE IPSIVS IOD, CONSPICVAM, *Amplectentibus: Ex* RECTA DESCENDENTE LINEA VNA, ET DIVERSIS PERIPHERIÆ PARTIBVS DVABVS, CONFORMATAM. *Vnde satis enucleatè, eodem labore detegimus: Primos Homines, tam Stupendam Hebraicarum Literarum & Nekudoth Fabricam, ex tam Mysticis condere Principijs, sine Præsentißimo Diuini Numinis Afflatu, nõ Potuisse. Quæ, etiamsi, Minima eorum sunt, quæ Vulgarium Grammaticorum ponderentur Iudicijs: Dum tamen, quo sese ad omnem Literarum & Nekudoth Generationem, & quam mirabili accommodent Artificio, aptè à Sapientibus consi-*

Matth. cap. 5. c.

 derantur,

ſiderantur, Maxima, perpluraque (abſolutiſsima Anagogia) illos edocent Myſteria. Sed dimiſsis, hoc modo, Literarum iſtis, & Linguæ Philoſophis; MATHEMATICOS *meos, Raritatis iſtius noſtri Muneris, ad-*
2. *ducam ſinceriſsimos Teſtes.* ARITHMETICVS, *(non dico,* LOGISTA*) an non mirabitur, Numeros ſuos, quos* 1.
à rebus Corporatis Abſtractos, & ſenſibilibus omnibus liberos, in Dianœas recondebat receſsibus, ibique, Mentis variis tractabat Actionibus: Eoſdem, hic, in noſtro Opere, tanquam Concretos & Corporeos oſtendi, fierique: & eorundem Animas, Formalesque vitas, ab eis, in noſtros ſecerni vſus? An non maximè mirabitur, Tantum videre 2.
MONADIS *Fœtum: cui nec vlla Monas Alia, vel Numerus, additione accedit: Nec extrinſecè ad ipſam Multiplicandam adhiberi poteſt? An non admiratione afficietur maxima, in Rei & Cenſus Subtiliſsima Generalique* 3.
Regula: VNIVS REI, *tanquam Chaos, propoſitæ, (ad omne diſſoluendum Arithmeticũ Dubium, habilis)* CENSVM *ipſum, & Valorem, ſiue Æſtimationem (Potentiæ in ipſa* RE *Latentis) Hic, Primo ſemper Examine,* DENARIO *explicari Numero? Accuratis Diuiſionis & Æquationis operibus (vel vt illa Ars præſcribit) mediãtibus*
3. *prius?* GEOMETRA *(mi Rex) ſibi de Artis ſuæ vix ſatis plenè cõſtare Principijs (quod valde mirũ eſt) incipiet hæſitare: cùm, hic, in Secreto, murmurari, Innuiique intelliget:* QVADRATO, CIRCVLARE, *omnino Æquale, huius* MONADIS *Hieroglyphicæ Myſterio dari.*

Archime-

Archimedisque dictos SVDORES, *hic, excellentissimo cõ-*
pensari posse Fructu: licet tentatum haud fuerit ipse asse-
cutus Problema. In Magnis Voluisse Sat est. MV-
SICVS, *quo stupore Ille possit iure affici meritissimo: cùm* 4.
sine Motu & Sono, Inexplicabiles, Cælestesque hic Intel-
liget HARMONIAS? *Et* ASTRONOMVS, *an non* 5.
perpessi sub Dio Algoris, vigiliarum & laborum pœnite-
bit se maximè; Cum, hic, sine Aëris vlla perferẽda Iniuria:
Sub tecto, Clausis vndiq; fenestris Ostijsque, ad quodcun-
que datum Tempus, Cælestium Corporum Periphoras, ocu-
lis exactissimè queat obseruare? Et hoc quidem, sine Me-
chanicis vllis, ex Ligno vel Orichalco confectis Instrumen-
tis? *Et* PERSPECTIVVS, *sui Ingenij Stupidita-* 6.
tem condemnabit: Qui, vt iuxta Parabolicæ Coni Sectio-
nis Lineam (aptè in gyrum circumactam) Speculum effi-
ceret, modis laborarit omnibus: quò propositam quamcun-
que (igni obnoxiam) Materiam, incredibili ex Radijs So-
laribus vexaret Calore: Cùm, hic, ex Tetrahedri Sectione
Trigonica, Linea exhibeatur; ex cuius Forma Circulata,
fieri potest Speculum; Quod, (vel Nubibus Soli subdu-
ctis) quoscunque Lapides, Vel Metallũ quodcũque in Im-
palpabiles quasi, vi Caloris (verissimè maxima) redigere
potest Pulueres. *Et, qui* PONDERVM *subtili Spe-* 7.
culationi toto vitæ Tempore insudarit: Quàm bene, suos
ille collocatos esse Labores, sumptusque iudicabit: Cũ, hic,
Elementum Terræ supra Aquam natare posse, certissima
Experientia, MONADIS *nostræ docebit Magisterium?*

8. *Haud secus, Qui Rationes* PLENI & VACVI *(argumentum vsque ab ipsis Philosophiæ Incunabulis controuersum) diligentissimè ventilarunt: Videruntque, ea Lege, & Naturæ (quasi Indissolubili) vinculo, (à Deo Opt. Max.) coördinatas, cõnexas, & Copulatas Elementorum proximorum esse Superficies: Vt in Igne, Aëre & Aqua, sursum deorsum, Horsum Illorsum, (ex eorum animi sententia) ducendis impellendísue, hominibus Miranda confidentissimè ostendere possint (Varijs & illi quidem Inuentis Reip. sunt vtiles: Vt Hydraulicorum totum Artificium monstrat, & reliqua Heronis Thaumopœetica;*
„ *vt nunc placet illa nominare.) At, quod Terræ Elemen-*
„ *tum, Sursum, in Ignem, per Aquam, vlla Machina ex-*
„ *antlare possit: Nullus ex illa Professione, sibi vendicabit.*
„ *Nostræ tamen* MONADIS *Theoriæ, fieri id posse, demonstrant. O Sapientissime Rex, Ista in Mentis vestræ, Memoriæque reponatis Thesauris Secretissimis.* Ad CA-
9. BALISTAM *iam venio Hebræum: Qui, vbi suã (sic dictam) Gemetriam, Notariacon, & Tzyruph (Artis suæ tres quasi præcipuas Claues) extra Sanctæ, Nuncupatæ, Linguæ exerceri fines videbit: Immò vndiquaque (ex obuijs quibusque, visibilibus & Inuisibilibus) huius, (à Deo) Receptæ Traditionis Mysticæ Notas, Characteresque corrogari; Vel, hanc quoque Artem, tum, vocabit* SANCTAM: *(veritate coactus; si Intelligat) Vel, non Judæorum, tantum; Sed omnium Gentium, Nationum & Linguarum, sine* προσωποληψία, *Eundem esse* DEVM *Beneuolentissi-*

neuolentissimum fatebitur: Nullumque Mortalem se Excusare posse, de Sanctæ huius nostræ Linguæ Imperitia. Quam, in nostris ad Parisienses Aphorismis, REALEM *nominaui* CABALAM, *siue* τοῦ ὄντος: *Vt illam vulgarem alteram, Cabalisticam nomino* GRAMMATICAM *siue* τοῦ λεγομένου; *quæ, notissimis Literis, ab Homine Scriptibilibus, insistit. Hæc autẽ, quæ Creationis nobis est Nata Lege, (vt Paulus innuit)* REALIS CABALA, GRAMMATICA *quoque quædam Diuinior est: cùm Artium ista sit Inuentrix Nouarum, & Abstrusissimarum fidelissima Explicatrix: Vt hoc nostro alij tentare Exemplo, de ceterò, possint. Non exhorresces, bene scio, (O* REX*) Licet iam, in vestra Regia Præsentia,* MAGICAM *hanc* 10. *proponere audeam Parabolam: Terrestre quoddam Corpus,* MONAS *hæc nostra Hieroglyphica, in Centro Centri, Latens, possidet: Quod, Qua sit* ACTVANDVM *diuina Potẽtia, sine Verbis, Ipsa docet: Cui iam* ACTVATO, *Lunaris & Solaris est (Matrimonio perpetuo)* COPVLANDA, *Influentia Gonetica: Licet, ante, in Cælo vel alibi, fuêre ab* EODEM *Corpore* SEPARATISSIMÆ. *Hac (Dei Nutu) facta Gamaæa, (Quam, Parisiensibus, sum* τῆς γαμῆς ἄιαν *interprætatus: id est, Matrimonij Terram: siue Influentialis Coniugij, Terrestre Signũ) Super suam Natiuam Terram, Eadem, vlterius Nutriri non potest, vel Irrigari, quàm ad* QVARTAM *magnam vereque Metaphysicam Reuolutionem Completam. Quo finito Progressu: Qui aluit, in* METAMORPHOSIM,

Primus Ipse abibit: Rarissimeque, pòst, Mortalium conspicietur oculis. Hæc, O Rex Optime, Vera est, toties decantata (& sine Scelere) MAGORVM INVISIBILITAS: *Quæ (vt Posteri omnes fatebuntur Magi) nostræ est* MONADIS *concessa Theorijs. Expertissimus*
11. MEDICVS, *etiam ex eisdem, facillimè Hippocratis Mysticam assequetur voluntatem. Sciet enim,* QVID, CVI,
Lib. de Flatibus. ADDENDVM ET AVFERENDVM *sit: vt, ipsam Artem sub maximo* MONADIS *nostræ Compendio, &* MEDICINAM *ipsam contineri, Lubens deinde fateri*
12. *Velit.* BERYLLISTICVS, *hîc, in Lamina Chrystallina, omnia quæ sub Cælo* LVNÆ, *in Terra vel Aquis versantur, exactissimè videre potest: & in Carbunculo siue* ארם *Lapide, Aëream omnem & Igneam Regionem ex-*
13. *plorabit. Et, si* VOARCHADVMICO, *nostræ Hieroglyphicæ* MONADIS, *Theoria vigesima prima, satisfaciat; Ipsique,* VOARH BETH ADVMOTH, *Speculandum ministret: Ad Indos vel Americos, non illi esse Philosophandi gratia, peregrinandum, fatebitur.*

14. *Deinque de* ADEPTIVO *genere (quicquid vel* ARIOTON *Ars subministrare, vel polliceri possit; vel viginti Annorum maximi Hermetis labores sunt assecuti)*
An. 1662. *licet ad Parisienses, sua* MONADE *peculiari (Anagogica Apodixi illustratum) aliâs scripserimus: Vestræ tamen Maiestati Regiæ constanter asserimus,* ID OMNE, *Analogico nostræ* MONADIS *Hieroglyphicæ Opere, ita ad viuũ exprimi, vt Similius aliud Exemplum, humano generi non*

posset

„ posset proponi. Quod, in seipsum, dupliciter, traducere de-
„ bet: Ipsum, Scilicet, Dignificatum Glutire Opus: & Ope-
„ ris Imitari Dignificationem.

Nunc, Satis à me; (Imò vereor, si hæc hominum audiret Vulgus, ne plus satis;) de Raritate nostri huiusce Muneris Theoretici, esse dictum, (Triplicis Inclyte Diadematis Honore) Concedas Rex O Maximiliane: Eisdemque limitibus, eiusdem definiri Bonitatem. Satis ergo sit, (Regum omnium Decus singulare) hoc nostrum Munus, Dum, tam esse Rarum demonstrauerimus diligentius, Neminem tamen (licet Inuidæ Linguæ Petulantia Maledicentissimum quidem) Auem esse Æsopicam mussitare posse. Tantum profecto abesse, vt iustè, illius Indignitatem ferat Calumniæ; Modestissimi omnes Sapientissimique fatebuntur Philosophi: quòd non dedignabuntur Illi quidē, vnà mecū, Laudes & Honorem illi Phœnici accinere, ex cuius Solius Misericordiæ Alis, Rarissimas istas omnes cum Timore & Amore extraxerimus Theoreticas Plumas: cōtra nostram per Adamum introductam Nuditatem: Vt eisdem, Ignorantiæ asperrimis quibusdam frigoribus, multò resisteremus alacriores: & Errorum Turpitudinem, à Philosophantium tegeremus oculis; Honestæ VERITATIS studiosissimi. Et quamuis Auctoritate aliqua humana, nullo modo, hic sumus freti; Sicubi tamen, Antiquissimi alicuius Philosophi, opportunè poterat nostro illustrari Lumine, aliquod notabile dictum vel Scriptum; ibi, illud amicè nostris exhibere Posteris, non recusauimus: Veluti in

Hermetis,

Hermetis, Ostanis, Pythagoræ, Democriti, & Anaxagoræ quibusdam Mysterijs: In quæ, ex nostris Hieroglyphicis descendimus Demonstrationibus, non tanquam ab illis, fidem emendicantes in istis. Et istam tantam Raritatem, ita, vbique coniuncta Comitatur Bonitas: vt Nihil, vel apertè vel tectè, in hoc libello à nobis esse positum, PROTESTEMVR, *quod nõ Idem Honestum, sincerum, Dignitati Humanæ aptum sit: Pietatis perfectissimæ, Religionisque veræ studio Vtilissimum. Et vt* ΟΡΘΟΤΟΜΕΙΝ *certè, in tam arduis Mysterijs non potest, nisi Ille, Qui, eorum perspectissimam habet omnẽ Amplitudinem: Sic Nemo citius Infantiam suam, Malitiam, vel Arrogantiam proderet, quàm Ille, Qui, quicquam eorum quæ hîc Vestræ Sapientiæ Commendauimus, vel tanquam Impium Condemnare, vel tanquam friuolum Reijcere auderet. Cuius rei, cùm nullum, vel Iudicio Acutiorem, vel Vsu Expertiorem: vel Auctoritate Potentiorem: vel Sinceritate Fideliorem, adducere quis possit Testem, quàm Summus Ille Regũ Rex Omnipotens, Regem fecerit* MAXIMILIANVM: *Erit ergo mihi Vestra Augusta Maiestas instar aliorum Omnium: Cui, hæc nostra, Probata esse, haberique Rata; non solum, Triobolarium multorum obthurabit ora Grãmaticastrorum: Sed etiam multorum Philosophantium eriget animos: vel humi, iam, propter tantorum Mysteriorum proclamatam Incertitudinem, Iacentes: Vel, propter Rerum Raritatem, Imperitorum Superba timentes Iudicia: Qui Bona cum Malis (temerè,*

promiscue-

promiscuéque, ex nominis sola Similitudine,) condemnare solent Studia. Cum maximè deplorando (interdum) Optimorum librorum interitu. Quorum vtrumque, Reipub. Christianæ, plurimum, varijs temporibus, attulisse detrimenti, clarissimè constare potest. Apto nimirum ad tam magna tractanda Capessendaque Ingenio, vel priori ratione perterrefacto: vel iam, quidem, cùm Progressus haud mediocres fecerit, Rusticè eiusdem & Superbè, ab Imperitis Judicibus, vniuerso tam nobili tamque diuino Mysteriorum condemnato studio. At alterius est loci, singulis Scientijs Honestis, suas comparare æmulas: falsas illas quidem, Vmbratiles, Odiosas, Molestas, Hominumque Societati Inutiles. Quas, Solas, & ea ratione qua vulgares captant homines & exercent: non Vulgari solum, sed Sapientissimi cuiusque Iudicio explodẽdas, condẽnandasque, & fatemur; & ita diligentissimè fieri, nos quoque, suademus. Sed, Qui, CORPORA illa, vel Esse nesciant, vel Vbi, vel Qualia sint; QVORVM istæ tenuissimæ sunt Vmbræ: Quo modo, Illi, Hominum non Vulgarium, non Vulgaria condemnare Studia, vel audent, vel saltem Jure possunt? FIAT IVSTITIA. Vnicuique, Quod Suum est, sic, tribuatur, in istis. Vulgaribus Sciolis, Artium Magnarum Vmbras non sectantibus solùm, sed easdem etiam sceleratissimè ementientibus adulterantibusque: Nugas, Errorem, omnemque adscribamus Impietatem: At in Bonis Solidisque studijs Prouectioribus: & honestis moribus tum confirmatis, tum sua integritate Clarissimis: Vel,

Vim (ob leuem Vulgi Calumniam) Inferre: Vel eorum in Odium vocare Nomen, studiaq;: vel in discrimẽ, Vitam: nõ solum inhumanum id mihi (O Rex) Sed Iniustum & quasi Impium, Videtur. Nam, vt Corporum quorumcunque, omnes vbicunque Vmbræ, COMMVNES *cum ipsis Corporibus* TERMINOS *habẽt: (Quod Mathematicis est notissimum) Eodem modo, & hic, Phrases Loquendi, Scribendique: Vmbris, Verisque ipsis Corporibus, Communes esse, Permittunt* SOPHI. *Vbi, Imperiti, Temerarij, & Præsumptuosi Simiæ,* VMBRAS *Captant solas, nudas, & Inanes: Dum Ipsi Sapientiores Philosophi,* CORPORVM *Solida fruantur Doctrina & fructu gratissimo.*

Luc. ca. 8. c. *Sicque verè, Illud, vsu uenire videmus: Vt Illis, Id quod habere se putabant, (vmbratile,) tanquam non Solidum & Sincerum, ex manibus eripiatur, iustissimè: & Corpora tractantibus, Vmbrarum omnis sit concessa honesta legittimaque Comprehensio & Cognitio.* ΟΡΘΟΤΟΜΕΙΝ *igitur oportet, (O Rex,) inter* VMBRAM & CORPVS: *& vtriusque distinguere fines, vires, & vsus,* IVSTITIÆ *Ille est Gladius, Regius, Imperatoriusque: cuius, vt alia multa, ita, & hoc, est præstare Diuinum Munus. Et Arte profecto quadam, interdum, Ipsi Sophi,* VMBRATILES *figuras, intra ipsorum Corporum Sinuosos anfractus libenter admittunt: ne Asinis in Hesperidum Hortos, ruditer irruentibus, electissimæ præbeantur Lactucæ, cùm illis sufficiant Cardui. Ignosces mihi O Rex, Mundum, de Iniustitia (ex Christi Auctoritate) arguenti:*

Neque

Neque hæc, vllo modo, hoc loco, hijs Temporibus, Tuæ præsertim cõmemorata Sapientiæ, Parerga censeri volo: immò ne Superflua quidem. Atque hæc hactenus. Hunc ergo meum MONADIS HIEROGLYPHICÆ *Fœtum (Conceptione quidẽ Londinensem, Natiuitate vero Antwerpiensem) Vestræ Serenissimæ Maiestati, humillimè Offero: Obnixè à vobis contendens: vt eiusdem non Dedignemini, nunc quidem, fieri Compater: pòst verò, cùm erit & ætate grandior, & fide sua Commendabilior, in vestra semper vobis vt seruire possit præsentia. Pro vestro, deinceps Ego eundem haberi volo, O Clementissime* REX: *Qui, vt mihi visus es toto partus Tempore, Blandissimo Aspectu, ante oculos versari meos: ita, ea ratione, facilem mihi expeditumque huius in Lucem editionis, Laborem fecisti. Nam quem Annos prius continuos*[a] *Septem, Mente gestaui mea, eundem, incredibili vestra ad tantum Interuallum, Virtute Magnetica, duodecim solum Dierum spatio, in hanc communem Auram, placidissimè sum Enixus. Quod, Fœlix, Faustúque esse, tum Vestræ Augustæ Celsitudini, tum ardentissimis meis sincerissimæ veritatis studijs, Concedat Illa Sacrosancta* TRINITAS, *Quæ (in* MONADIS *Inefabilis, Omnipotentia, ante omnia Sæcula, fundata,) viuit regnatque Sempiterna: Cui Soli, omnis Laus, Honor, Virtus & Gloria, ab omni semper exhibeatur, decanteturque Creatura.* AMEN.

[a] *Vt apparet in Aphorismis nostris Propædeumaticis, Impressis Lõdini, Anno 1558. ex Aph. 52.*

Antwerpiæ.

Anno 1564. Januarij, 29.

TYPOGRAPHO,

GVLIELMO SILVIO:

Amico suo singulari;

IOANNES DEE LONDINENSIS,

S. D. P.

VIDES Amice mi, Optime Gulielme, Quàm vnicè charas, Præclarissimas habeam, Illustrissimi Regis MAXIMILIANI Virtutes: Cui ex Cordis mei Scrinijs, Rara, excellentissimaque communico Arcana: Eáque ratione, illi communicanda Curaui, vt etiam Plures per Terrarum Orbem (tum in eius Honorem, propter eximias suas, Regiásque virtutes: tum vt Alij ex illo Sibi exemplum capiant: qui & Regijs Sapientissimè vacare Regnorum Gubernaculis: & Philosophorum tamen, Sophorúmque Stupenda cumulatè addiscere Mysteria potest) Plures, inquam, eisdem frui; Vestra Diligentia, & Fide queant. Duo igitur sunt, quæ mihi es orandus maximè: Vnum, Vt vbique accuratam meam, in Literarum Varietate, Punctis, Lineis, Diagrammatibus, Schematibus, Numeris, aliísque, Imiteris, (quantum possis) Diligentiam: Ne, Idem Ipsum, quod Ego (DEI NVTV) peperi ex omni parte bene Formatum Corpus; Typographiæ Negligentia, vel Mutilum, vel Deforme prodeat in Lucem: in-

dignum

dignum, siquidē, Rege tanto; Indignum verè Philosophantium Studijs, & laboribus, quos in eo penitissimè, sępissiméque examinando, collocare volunt, Maximis. Cauere tamen satis, de isto, mihi Videor, Infortunio, dum te elegi, Istius nouiter Nati Operis Parentem Typographicum: qui omnibus modis, nitidum, suisque bene Compositum Membris, tua Curatura, emittere potes.

SECVNDVM, quod à te præstari Optarem, haud est leue, id quidem: Nimirum, Promiscuo vt hominum generi, hosce, nullo modo, in manus des Libellos. Non quòd illis ego hæc quidem, vel meliora, inuideam: Sed hoc inde oriturum mali Suspicans: Non solum, quod, ex isto Labyrintho, Se, Miseri, nunquam extricare possunt: (Ingenium interea, Incredibilibus Angentes modis; pesiméque suis prospicientes Rei familiaris negotijs) sed etiā, quòd, Alijs quoq;, (illis inuium) vel, Ingredi suadebunt Iter: vel de eiusdem, veluti illis explorata, Certitudine, Sceleratissimè ementientur; Impostores, Hominúmque Laruæ: Vel Denique, talia DEI MAGNALIA, Esse, Negare; Aut meam, rabidissimè accusare Sinceritatem audebunt: tunc tandem Desperabundi; Vt, primò, hæc Mysteria, cum maxima Præsumptione aggressi sunt Temerarij. At in hoc tanti Momenti negotio, Si te bene à multis iam annis noui (vel propter amicitiam nostram:

vel Reip. Christianæ Vtilitatem; vel saltem propter Ipsius Sapientissimi MAXIMILIANI, Heroïcas Virtutes, (quæ nihil Commune cum Hominum Vulgari habent Sorte) Cauebis, Spero, ne Fidem tuam frustra requisiuisse Videar. Cauebis tu quidem: &, per te, Honestissimi omnes Librorum Mercatores.

Valeas.

Ex Musæo nostro Antwerpiensi:

Anno 1564. Januarij 30.

MONAS

MONAS HIEROGLYPHICA:

IOANNIS DEE, LONDINENSIS,

Mathematicè, Magicè, Cabalisticè, Anagogiceque, explicata: Ad

SAPIENTISSIMVM,

ROMANORVM, BOHEMIAE, ET HVNGARIAE,

REGEM,

MAXIMILIANVM.

THEOREMA I.

PEr Lineam rectam, Circulumque, Prima, Simplicissimaque fuit Rerum, tum, non existentiũ, tum in Naturæ latentium Inuolucris, in Lucem Productio, representatioque.

THEOREMA II.

AT nec sine Recta, Circulus, nec sine Puncto, Recta artificiose fieri potest. Puncti proinde, Monadisque ratione, Res, & esse cœperũt primò: Et quæ peripheria sunt affectæ, (quantæcũque fuerint) Centralis Puncti nullo modo carere possunt Ministerio.

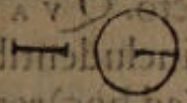

THEOREMA III.

MONADIS, Igitur, HIEROGLYPHICAE Conspicuũ Centrale Punctum, TERRAM refert, circa quam, tum SOL tum LVNA, reliquique Planetæ suos conficiunt Cursus. Et in hoc munere, quia dignitatem SOL obtinet summam, Ipsum, (per excellentiam,) Circulo notamus Integro, Centroque Visibili.

MONAS HIEROGLYPHICA.

THEO-

THEOREMA IIII.

LVnæ Hemicyclium, licet hic, Solari sit Circulo quasi Superius Priusque: Tamen SOLEM tanquam Dominum, Regemque suum obseruat: eiusdem Forma ac vicinitate adeo gaudere videtur, vt & illum in Semidiametri æmuletur Magnitudine, (Vulgaribus apparente hominibus,) & ad eundem, semper suum conuertat Lumen: SOLARIVSQVE ita tandem imbui Radijs appetat, vt in eundem quasi Transformata, toto disparcat Cælo: donec aliquot post Diebus, omnino hac qua depinximus, appareat corniculata figura.

THEOR. V.

ET Lunari certè Semicirculo ad Solare complementum perducto: Factum est Vespere & Mane Dies vnus. Sit ergo Primus, quo LVX est facta Philosophorum.

THEOR. VI.

SOLEM, LVNAMQVE, Rectilineæ Cruci, inniti, hîc videmus. Que, tum TERNARIVM, tum QVATERNARIVM, appositè satis, ratione significare Hieroglyphica, potest. TERNARIVM quidem: ex duabus Rectis, & Communi vtrisque, quasi Copulatiuo Puncto. QVATERNARIVM vero: ex 4. Rectis, includentibus 4. Angulos rectos, Singulis, bis, (ad hoc) repetitis; (Sicque, ibidem, secretissimè, etiam OCTONARIVS, sese offert; quem, dubito an nostri Prædecessores, Magi, vnquam conspexerint: Notabisque maxime.) Primorũ Patrum, & Sophorum TERNARIVS, Magicus, CORPORE, SPIRITV, & ANIMA, constabat. Vnde, Manifestum hîc Primariũ habemus SEPTENARIVM, Ex duabus nimirum Rectis, ET Communi Puncto: Deinde ex 4. Rectis, AB Vno Puncto, sese, Separantibus.

THEOR.

THEOR. VII.

ELementis, extra ſuas Sedes naturales, dimotis: Suos ad ad eaſdem Reditus, naturaliter, per Rectas facere lineas, Diſlocatæ eorundem homogeneę Partes, experientem docebunt: Abſurdum igitur non erit, per 4. rectas, ab vnico Puncto, Indiuiduoque in Contrarias excurrentes partes, QVATVOR ELEMENTORVM, (in quæ Elementata, ſingula, tandem reſolui poſſunt) innuëre Myſterium. Hoc etiam notabis diligenter; Geometras docere, LINEAM, EX PVNCTI FLVXV, produci: Nos hic ſimili ratione, fieri monemus: Dum Elemẽtares noſtræ Lineæ, ex STILLAE, (tanquam Puncti, Phyſici) continuo Caſu, (quaſi FLVXV) in Mechanica noſtra producantur Magia.

THEOR. VIII.

QVATERNARII, præterea Expanſio Cabaliſtica, ſecundum vſitatæ Numerationis Phraſim, (dum dicimus, Vnum, duo, tria, quatuor) DENARIVM, ſumminatim exhibet. Vt & ipſe Pythagoras dicere ſolebat: Nam 1. 2. 3. & 4. decem conficiunt. Non temerè ergo, CRVX Rectilinea, (id eſt, Vigeſima & Prima Romani Alphabeti litera) ex 4. fieri rectis iudicata, ad DENARIVM ſignificandum, ab Antiquiſſimis Latinis Philoſophis eſt aſſumpta. Locus etiam illi eſt ibidem definitus, Vbi TERNARIVS, vim ſuam per SEPTENARIVM ducens, illum ſtatuit.

THEOR. IX.

HOc autem noſtræ MONADIS, SOLI, LVNAEQVE, optimè conuenire videbitur: cùm eorundem per 4. Elementorum Magiam, Exactiſſima in ſuas Lineas fuerit facta SEPARATIO: Deindeque, per earundem Linearum Periphoras (Ad omnis enim datæ lineæ Magnitudinem, licet Circulum deſcribere: per Geometriæ leges) Circularis, in Complemento SOLARI, fuerit facta CON-

IVNCTIO. Tunc enim latêre non potest, quantùm nostræ MONADIS, SOLI, LVNAEQVE, Crucis DENARIA inseruiat Proportio.

THEOR. X.

DOdecatemorij Arietis, omnibus est notissima, quæ est in Astronomorum vsu (quasi Acioædes, Acuminataque) figura ista: Vt & ab hoc cæli loco, Triplicitatis Igneæ, notari Exordium constat. Ad ignis ergo ministerium (in huius Praxi MONADIS) requiri significandum, Arietis adiecimus Astronomicam notam. Sicque breuiter, nostræ MONADIS, vnam absoluimus Considerationem Hieroglyphicam: quã sic volumus, vnico Contextu Hieroglyphico proferri.

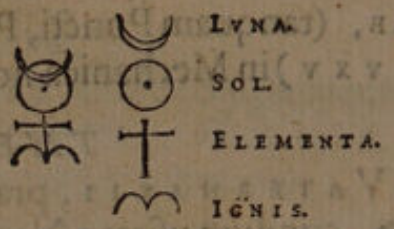

MONADIS, ESTIVS, LVNA ET SOL, SVA SEPARARI VOLVNT ELEMENTA, IN QVIBVS DENARIA VIGEBIT PROPORTIO; IDQVE IGNIS FIERI MINISTERIO.

THEOR. XI.

ARietis Nota Mystica, ex duobus Semicirculis, in communi Puncto connexis, constituta: Aequinoctialis Nycthemeræ loco aptissimè assignatur. Viginti enim & quatuor Horarum Tempus, Aequinoctij modo distributum, Secretissimas nostras denotat Proportiones. Nostræ dico respectu Terræ.

THEOR. XII.

ANtiquissimi Sapientes Magi, quinque Planetarum, nobis tradidêre Notas Hieroglyphicas: Compositas quidem omnes, ex LVNAE vel SOLIS Characteribus: cum Elementorum aut Arietis Hieroglyphico Signo. Veluti istas,

istas, quas hîc videtis figuratas. Quas singulas modo Hieroglyphico, ex nostris prius iactis Fundamentis, non erit

♄		Saturnus.	☿	♂	Mars.
♃	♃	Iupiter.	♃		Venus.
☿		Mercurius.	♃		Mercurius.

explicare difficile. At primùm, de ijs quæ Lunæ habēt Characterem, nos nunc Paraphrasticè agemus: de Solaribus deinde. LVNARIS nostra Natura, dum per Elementorum scientiam, circa nostram sit semel reuoluta Terrā, SATVRNVS mysticè dicebatur. Et eadem de causa, IOVIS quoque habebat nomen: istamque retinebat figuram secretiorem. Et Lunam, tertia elementatam vice, obscurius sic notabant. Quem, MERCVRIVM vocare solent. ☿ Qui, quàm sit LVNARIS, videtis. Istum, QVARTA Reuolutione produci, licet Quidam velint Sophi: nostro Secreto proposito tamen, non erit id Contrarium: Modò Spititus Purissimus Magicus, loco Lunæ, τῆς λευκάνσεος administrabit Opus: & sua virtute Spirituali, nobiscum SOLVS, per Mediam quasi Naturalem diem sine verbis, Hieroglyphicè loquatur: in Purissimam Simplicissimamque, à nobis præparatam Terram, Geogamicas, istas 4. introducens, IMPRIMENSQVE figuras: vel illarum loco, illam alteram.

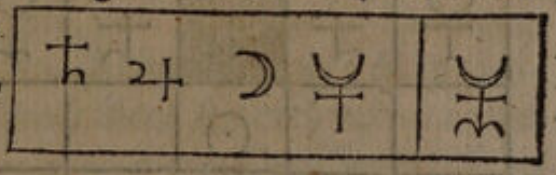

THEOR. XIII.

MARTIS ergo Character Mysticus, an non ex SOLIS & ARIETIS, Hieroglyphicis, est conflatus? elementali (partim) interueniēte Magisterio? Et VENERIS, quæso, an non ex SOLIS, & Elementorum Pleniore Explicatione? Isti ergo Planetæ, SOLAREM respiciunt περιφορὰν, Opusque Ἀναζωοπυρήσεως: In cuius progressu fit tandem

Conſpicuus rinus Frater. Mercurius ille alter: Prioris quidẽ Vte- Lunari ſcilicet Solariq́ue Elemento- rum Cõpleta Magia, vt expreſſiſſimè nobis ipſe Hieroglyphicus loquitur Nuncius, modò in illum oculos defigere, auremq́ue illi præbere attentiorem velimus. Et, (NVTV DEI,) iſte eſt Philoſophorum MERCVRIVS ille Celeberrimus, MICROCOSMVS, & ADAM. At Solebant tamen Expertiſſimi Nonnulli, huius loco graduq́ue SOLEM ipſum ponere. Quod nos hac noſtra ætate non poſſumus præſtare: niſi ANIMAM aliquam à CORPORE, arte Pyronomica Separatam, huic Operi Χρυσοκοράλλινῳ præficeremus. Quod & factu eſt difficile: & propter Igneos, Sulphureosq́ue quos ſecum adfert halitus, periculoſiſsimum. Sed illa, certè, ANIMA, mira præſtare poterit. Nimirum, tum ad LVNAE, Diſcum, (Vel MERCVRII ſaltem) LVCIFERVM; Immò & PYROENTA, Indiſſolubilibus Ligare vinculis. Tum Tertio (vt volunt) loco, (ad SEPTENARIVM noſtrũ Complẽdum Numerum) SOLEM nobis iſtum exhibere PHILOSOPHORVM. Iſtorum duorum Theorematum ARCANIS, ſignificandis; Videte, quàm exactè, quàm apertè, noſtræ MONADIS HIEROGLYPHICAE, reſpõdeat ANATOMIA iſta.

TOTIVS ASTRONOMIAE INFERIORIS, ANATOMIA MONADICA, PRINCIPALIS.

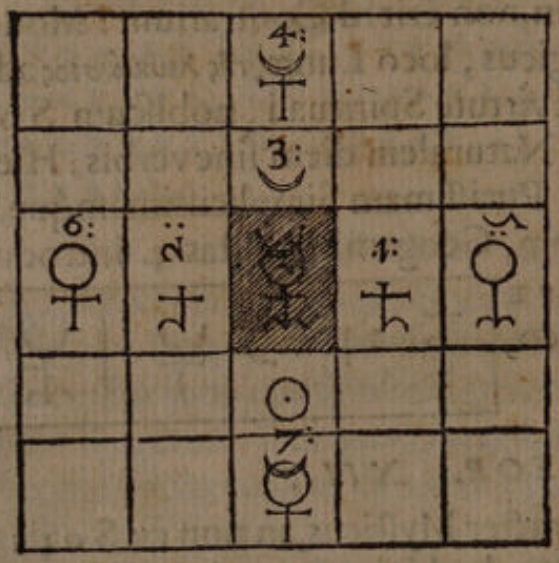

THEOR. XIIII.

EX SOLE & LVNA, totum hoc pendêre Magiſterium iam clarè confirmatum eſt. Huius, etiam Termaximus ille

ille Hermes, nos olim admonuit: Eius Patrem, SOLEM, esse, asserens: LVNAM autem, Matrem: Nutriri verò Scimus in TERRA LEMNIA. Radijs nimirum LVNARIBVS & SOLARIBVS, Singularem circa Eandem, exercentibus INFLVENTIAM.

THEOR. XV.

SOLIS proinde LVNAE'QVE circa Terram Labores, Philosophis proponimus Considerandos. Huius quidem, quo modo, dum in Ariete versatur SOLARE Iubar: Ipsa tunc in Proximo (scilicet Tauri) Signo, Lucis nouã recipiat Dignitatem: EXALTETVR'QVE Supra Innatas sibi vires. Quam (præ alijs notabilem magis) LVMINARIVM, Vicinitatem, Charactere quodam mystico explicabant veteres: TAVRI, insignito Nomine. Quam, quidem, LVNAE esse EXALTATIONEM, vsque ab ipsa prima Hominum ætate (inter Astronomorum Placita,) memoriæ esse proditum, notissimum est. At Intelligunt Mysterium Illi soli, qui absoluti euasere Mysteriorum Antistites. Vt & simili ratione, VENERIS esse DOMVM, dixere TAVRVM: Casti nimirum Prolificique CONIVGALIS AMORIS: Sic enim ἡ φύσις, τῇ φύσει τέρπεται: Vt Magnus ille OSTANES in Secretissimis suis Recondidit Mysterijs. 1.

SOLIS verò, qua ratione, Ipse, post Aliquas sui Luminis, admissas Eclipses; MARTIVM Robur accipit: & in eiusdem quoque DOMO (Nostro scilicet Ariete) veluti in sua Triumphare dicitur EXALTATIONE. Quæ Secretissima Mysteria, nostra etiam MONAS clarissimè, perfectissimeq; demonstrat: TAVRI quidem ista que hîc est depicta Hieroglyphica figura: & illa MARTIS: quã 12. & 13. Theoremate adduximus: quæ SOLEM Recta in ARIETEM tendentem, indicat. Ex præsenti autem Theoria, 2.

Alia nostræ MONADIS sese offert Anatomia Cabalistica: cuius ista est vera Artificiosaque explicatio. LVNAE, SOLISQVE EXALTATIONES, MEDIANTE ELEMENTORVM SCIENTIA.

ANNOTATIO.

Duo hic maximopere notanda esse Censeo: vnũ, quod Tauri Hieroglyphica ista figura, nobis Græcorum Dipthongum υ, exacte representet, Primæ Declinationis, Gignitiuam semper singularem Terminationem. Secundò, ex apta Metathesi Locali, dupliciter nobis ALPHA *commonstrat: Circulo & Semicirculo Tangentibus solum, vel se mutuo (vt hic) secãtibus.*

THEOR. XVI.

JAm nobis de CRVCE, paucis, ad nostrum propositum, est Philosophandum. CRVX nostra, licet ex duabus Rectis (vt diximus) & æqualibus illis quidem, confecta sit: non se mutuo tamen in æquales dissecant longitudines. Sed tum æquales, tum inæquales partes, in Mystica nostræ Crucis distributione, haberi voluimus. Innuentes, in Binarum ita sectarum potestate (eò quòd æqualis sunt Magnitudinis) CRVCIS quoque Aequilateræ, virtutem latere. Generalissimè enim, CRVCE, ex æqualibus Rectis, fieri iussa; æquali profecto linearum Decussatione, eam fieri debere, NATVRAE quædam requirit IVSTITIA. Secundum cuius Iustitiæ Normam, de Aequilatera CRVCE (qualis est latini Alphabeti litera vigesima prima) hæc quæ sequuntur, perpendenda proponemus. CRVCIS, „ Rectilineæ, Rectangulæ, & Aequilateræ, Si per commune „ sectionis punctum, & Contrapositos angulos, Recta vbi- „ cunque transire concipiatur: Ex vtraque parte, sic transeun- „ tis Rectæ, Crucis factæ partes, sunt omnino similes & æ- „ quales: Quarum figuræ, eædem sunt, cum illa Latinorum litera, quæ Vocalium esse QVINTA, recepta est, & ad QVINARIVM denotandum, apud Antiquissimos Latinorum Philosophos vsitatissima erat: Idque haud absurde

ab illis

ab illis esse factum Censeo; cùm sit Denarij nostri, Conformis Medietas. Ex illius ergo figuræ, Sic duplicatæ (ex hac Hypothetica Crucis diuisione) proueniẽtis, ea ratione, qua QVINARIVM vtræque repre sentant (licet erecta altera, Altera autem hic sit euersa) Monemur, Radicum Quadratarum hic imitari Multiplicationem Quadratam: (quæ hic mirabiliter in NVMERVM CIRCVLAREM incidit, scilicet QVINARIVM) Vnde produci certò constat, VIGINTI & QVINQVE: (vt & ipsa litera, est vigesima: & Vocalium Quinta.) Nunc vero alium sitũ ipsius CRVCIS æquilateræ considerabimus: istum nimirũ: qui nostræ MONADICAE CRVCIS Situi est similis: Similem autem hic fieri Crucis Diuisionem bipartitã (vt supra) supponimus. Vnde alterius literæ, latini Alphabeti, se monstrat etiã geminata figura: erecta vna; euersa, & auersa, altera: Que (ex Latinorum vetustissima consuetudine) ad QVINQVAGINTA repræsentandum, in vsu est. Istud, inde mihi primò statutum videtur: Eò quòd sit & Illa quidem QVINARII, Nota; ex nostro Crucis DENARIO, essentialiter desumpta: at eo situ Locatæ, quo, omnium Mysteriorum Maximi, ipsa Crux, est Consummatissima, Hieroglyphica Nota. Vnde DENARII Potestatem, in suã QVINARIA Virtute COMPLECTENS, QVINQVAGENARIO NVMERO tanquam suo Partui, gratulatur. O, MI DEVS, QVANTA HAEC MYSTERIA? & Nomen illi, EL. Immò & hac ratione quoque, ipsam Denariam Crucis virtutem respicere videtur; quòd Medio Loco, inter primam Alphabeti Literam, & ipsum Crucis Denarium sit constituta: & ab alterutra, ipsa sit, ordine, Decima. Et cum in CRVCE, duas eiusmodi integrales esse partes ostendimus (Numeralem nunc solùm earundem vim Considerantes) CENTENARIVM inde

excrescere

excrescere apertissimum est. At si, ex Quadratorum Lege, Mutuam patiantur Multiplicationem, Bis Mille, Quingenta nobis reddent: Qui huius QVADRATVS, ad prioris Circularis Numeri Quadratum, comparatus: & eidem Applicatus, etiam CENTENARIVM, denuo restituet: vt & ipsa CRVX, secundum Sui DENARII Potentiam, se explicans, CENTVRIO esse agnoscetur: Et tamen cum sit nisi Vnicus ipse CRVCIS Character: Vnum quoque representat: Hic ergo (preter alia notatu dignissima) ab istis CRVCIS Theorijs, Numerare, & Progredi iã sumus edocti ad hunc modum: Vnum, Decem, Centum. DENARIA sic nos Euchente CRVCIS Proportione.

THEOR. XVII.

VT ex Sexto Theoremate liquêre potest, in CRVCE nostra QVATVOR rectos considerari, angulos: Quorum vnicuique, QVINARII attribuere significationem, præcedens doceret Theorema: Vno quidem locatis modo: At alterum obtinẽtibus Situm; Idem Theorema, QVINQVAGENARII Numeri, fieri Hieroglyphicas Notas admittit: Ita, euidentissimum est, CRVCEM, DENARIVM notare vulgariter: Tum in Latini Alphabeti ordine, literam esse vigesimam primam: (Vnde est factum, quòd, Sophi, Mecubales, dicti, viginti vnum, per eandem Significabant Literam:) Denique, & Simplicissimè considerari posse: vt Vna Nota, esse conspicitur; qualemcunque & quantamcunque aliam habet potestatem. Ex quibus omnibus, optima Demonstratione Cabalistica concludi posse videmus: CRVCEM nostram, Mystis, DVCENTA, QVINQVAGINTA DVO, mirabili Compendio Significare posse. QVATER enim QVINQVE; QVATER QVINQVAGINTA; DECEM: VIGINTI VNVM; & VNVM: DVCENTA QVINQVAGINTA DVO efficiunt.

ficiunt. Quem Numerum, duabus adhuc alijs rationibus: ex præmissis vt nos elicere possumus: ita Cabalisticis Tyronibus, eundem commendamus eruendum: breuitati sic Studentes: Eiusdē tamen Magistralis Numeri, variam productionem artificiosam, Philosophorum dignam Iudicantes Consideratione. Nec vos, aliam, hic, Mystagogiam Celabo, Memorabilem. CRVCEM nostram in duas alias literas, se Distribui Passam, Videntes: Si, vt Numeralem earundem virtutem quodam modo perpendimus prius, ita vicissim nunc ILLARVM VERBALEM VIM, CVM IPSA CRVCE, CONFEREMVS, quòd inde Oriatur LVX: VERBVM, Finale & Magistrale (ex illa TERNARII, in Vnitate Verbi, Conspiratione & Consensu) cum summa Admiratione, Intelligemus.

THEOR. XVIII.

EX duodecimo & decimotertio Theorematibus nostris colligi potest, Cælestem Astronomiam, INFERIORIS esse quasi Parētem & Magistram. Subleuatis ergo in Cælum oculis Cabalisticis (ex Prædictorū Mysteriorū Theorica Illuminatis) talē ad amussim nostræ MONADIS, conspiciemus ANATOMIAM: In NATVRAE LVMINE, VITAQVE sese sic nobis semper ostendētem. Et suopte NVTV, Secretissima hu-

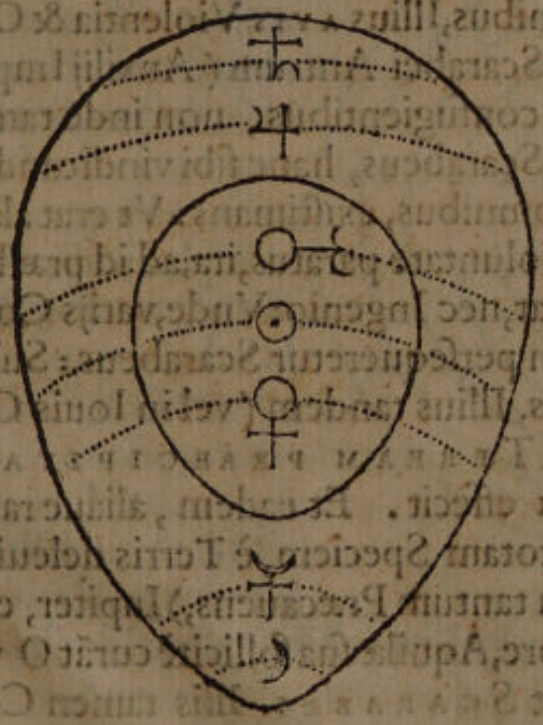

iusce Physicæ ANALYSEOS Mysteria, apertissimè detegentem. OVI autem figuram, isti COORDINATIONI adhibere: Cælestis NVNCII, dum Theoricos, Cælestesque Gestus, sumus aliquando Contemplati, fuimus edocti. OVALEM enim, Ipsum, in Aethere, suo Cursu Figurare Circuitionem, Astronomis est notissimum. Et, cùm Dictum, Sapienti, Sat esse debeat: En nostras huius Cælestis Consilij Interpretationes (sic Hieroglyphicè propositas:) prædictis omnino Consentaneas. HINC Moniti, discant Miserrimi Alchimistæ, suos agnoscere Errores varios: Quæ sit Albuminis OVORVM AQVA: QVOD EX VITELLIS OLEVM. Quę OVORVM CALX: HINC, Imperitissimi illi Impostores, cum illorũ Desperatione, Intelligant: Aliaque his similia, perplura. HIC PROPORTIONATVM A NATVRA, FERE TOTVM HABEMVS. Hoc illud est OVVM AQVILINVM, Quod SCARABEVS, olim disrupit: Propter INIVRIAM, quã Timidis Brutisq; Hominibus, Illius AVIS Violentia & Crudelitas intulit: Licet ad Scarabei Antrum (Auxilij Implorandi Gratia) aliquibus confugientibus, non inde tamen liberatis: Sed ipse solus Scarabeus, hanc sibi vindicandam INIVRIAM, modis omnibus, existimans: Vt erat alacri animo, Constantique Voluntate paratus, ita, ad id præstandum, nec Viribus carebat, nec Ingenio: Vnde, varijs Conatibus AQVILAM dum persequeretur Scarabeus: Subtilissima FIMI Arte vsus, Illius tandem (vel in Iouis Gremio depositũ) OVVM, in TERRAM PRAECIPITARI adeoque DISRVMPI effecit. Et eadem, aliáue ratione Aquilinam tandem totam Speciem, è Terris deleuisset Scarabeus, nisi, (malum tantum Præcauens,) Iupiter, effecisset: Quo Anni tempore, Aquilæ sua sollicitè curãt OVA, Nulli vt circumuolitent SCARABEI. Illis tamen Consulerem, qui istius AVIS vexantur Crudelitate, ab ipsis

Heliocantharis (qui ita certis Temporum Curriculis latitando viuũt) Vtilissimam artẽ discere: Quibus, iam licet nõ faciant ipsi, esset tamen longè gratissimũ, suis INDICIIS & Signis, de suo Inimico, Vindictam sumi posse. Et hic (O Rex) non Aesopum conari me vt agam, Sed Oedipum, Faterentur, si adessent, Illi, quorum Mentes, ita de Naturæ Summis Fabulari Mysterijs, primò subiuit. Esse profectò quosdam noui, qui SCARABEI ARTIFICIO, Si haberent DISSOLVTVM AQVILINVM OVVM, CALCEM eiusdem, cum Albumine puro, totoque TEMPERARENT primò. Deinde illud TEMPERAMENTVM, VITELLI liquore toto, artificioso ordine, oblinirent: voluendo, reuoluendoque: Vt Scarabei suas conglomerant Pilas. Ita, magna fieret OVI METAMORPHOSIS: Iam scilicet disparẽte, & quasi inuoluto ALBVMINE ipso (illis multis, veluti Helicis Reuolutionibus factis) in ipso VITELLINOSO LIQVORE. Cuius Artificij, tale Hieroglyphicum signũ, NATVRAE haud displicebit Oeconomis. Sæculis prioribus, multùm esse à grauissimis, & Antiquissimis celebratũ Philosophis, tale Artificium, legimus: certissimum & vtilissimum. Anaxagoras certè, ex hoc Magisterio, excellentissimam, Post, fecit Medicinam: vt in suo περὶ τῶν ἐκτροφῶν φυσικῶν li-

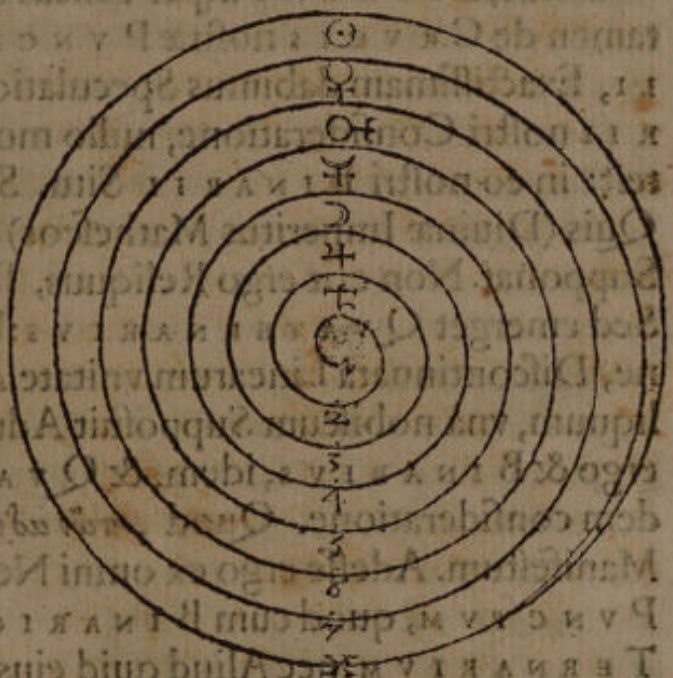

πῶν libello videre licet. Nihil hîc esse extrà nostræ MONADIS virtutem Hieroglyphicam, qui animum istis Mysterijs sincerius applicat, clarissimè perspiciet.

THEOR. XIX.

QVòd SOL & LVNA, omnibus cæteris Planetis, longè fortius, in inferiora cuncta Elementata Corpora, suas Corporales infundant Vires: Omnium rerum Corporatarũ ANALYSIS PYRONOMICA, Effectu demonstrat: LVNAE dum refundunt Aqueum Humorem: SOLISQVE Igneum Liquorem: quibus, Rerum Mortalium Sustẽtatur CORPVLENTIA TERRESTRIS.

THEOR. XX.

LIcet satis bona ratione Hieroglyphica, supra, demonstrauimus, ELEMENTA, per Lineas Rectas significari: Hîc tamen de CRVCIS nostræ PVNCTO quasi CENTRALI, Exactissimam dabimus Speculationem. In TERNARII nostri Consideratione, nullo modo, Illud Abesse potest: in eo nostri BINARII Situ. Si enim abesse posse, Quis (Diuinæ Imperitus Matheseos) contenderet: Abesse Supponat. Non erit ergo Reliquus, BINARIVS noster: Sed emerget QVATERNARIVS: Puncti illius Ablatione, Discontinuata Linearum vnitate. At Binarium esse Reliquum, vnà nobiscum Supposuit Aduersarius noster: Erit ergo & BINARIVS, idem, & QVATERNARIVS, eadem consideratione. Quod, *τῶν ἀδυνάτων* esse, satis est Manifestum. Adesse ergo ex omni Necessitate, debet illud PVNCTVM, quod cum BINARIO, nostrum Cõstituat TERNARIVM: nec Aliud quid eius loco SVBSTITVI potest. Non tamen est de Hypostatica Proprietate, ipsius BINARII: nec aliquo modo Pars. Quòd non sit Pars, hinc demonstratur. Omnes Lineæ Partes, sunt Lineæ. At illud esse PVNCTVM, hypothesis confirmat. Non ergo

BINA-

BINARII illius Pars aliqua: Vnde multo minus de Hypostatica Proprietate Binarij. Proinde NOTANDVM est maximè, quod & Propriam Habeat HYPOSTASIM: Et nihilò minus tamen, in ipsis nostri BINARII Longitudinibus LINEARIBVS, cõtineatur. Et quia, Sic, VTRISQVE videtur esse COMMVNE; QVANDAM, & IPSVM, BINARII, SECRETAM RECIPERE IMAGINEM censeri. Vnde, QVATERNARIVM, Hic, DEMONSTRAMVS, IN TERNARIO QVIESCENTEM. Tu, mi Deus, mihi ignoscas obsecro, Si erga tuam nunc Peccauerim Maiestatem, tãtum, in Publicis Scriptis, Reuelans, Mysterium. Sed Spero, quòd, Soli, qui sunt Digni illud verè Intelligent. Pergamus nunc ad nostræ CRVCIS, illum, quem assignauimus QVATERNARIVM. Vbi an Abesse illud PVNCTVM potest, quod IBI Representatur, perpendamus. Mathematica profectò nos docet remoueri posse. Nam non Solum, EO SEPARATO, RELIQVVS Est noster QVATERNARIVS: Sed cùm DISTINCTIOR longè, tum CLARIOR in omnium oculis erit FACTVS. NVLLA SVAE SVBSTANTIALIS PROPORTIONIS RECEDENTE PARTE: SED SVPERFLVO, ET CONFVSIONIS PVNCTO, SIC DAMNATO, REIECTO'QVE. O Omnipotens Diuina Maiestas, QVANTAM TVIS APICIBVS, ET IOTIS, IN TVA DESCRIPTIS, DISPOSITIS'QVE LEGE INESSE SAPIENTIAM, ET INEFFABILIVM MYSTERIORVM INFINITATEM, CONFITERI COGIMVR MORTALES: SI MAXIMA TERRENA SECRETA ET ARCANA, VNIVS ISTIVS PVNCTI, A ME, (AT IN TVO LVMINE) LOCATI ET EXAMINATI, INDICIO VARIO, EXPLICARI ET FIDELISSIME DEMONSTRARI QVEANT? PVNCTI videlicet, in TERNA-

RIO diuino, nullo modo SVPERFLVI: AT PVNCTI in QVATVOR ELEMENTORVM REGNO, considerati, FAECVLENTI quidem, CORRVPTIBILIS, TENEBRICOSI. O Terque, Quaterque Beatos Illos, qui illud TERNARII, (quasi COPVLATIVVM) ADIPISCI possunt PVNCTVM: & illud QVATERNARII, TETRVM & SVPERFLVVM, AMANDARE Te-
» nebrarumq; Relinquere Principi. Sic, ad CLARITATIS
» NIVEAE, & ALBARVM VESTIVM Ornamenta per-
» ueniemus, O MAXIMILIANE: Quem, Deus, (ista Mystagogia, aut Austriacæ Familiæ aliquem) Maximum, aliquando faciat (vel me quidem in Christo Dormiente) ad sui Tremendi Nominis Honorem: in istis, Istis, (Puncti in TERRIS SVPERFLVI,) abominandis Tenebris, & vlterius, intollerabilibus. Sed ne Ipse iam Superflua (non apto scilicet loco) profundam verba, intra Propositi mei Cancellos, actûtum, nunc me recipiam. Et, quia, illis Sermonem iam absoluerim, quorum Oculi in eorum Sedent Corde: Nunc mihi ad illos cõuertenda Oratio est, quorum Corda in eorũ adhuc promineant oculis. Quæ hoc loco diximus, En CRVCIS adscripta figura, aliquo modo repræsentare potest. Primùm, de PVNCTO, in Binis Aequalibus LINEIS (æqualiter & inæqualiter decussatis) NECESSARIO; Veluti hîc, ad A. Deinde, ad B (quasi quandam Puncti superflui ablati, Vacuitatem) distinctas videtis, QVATVOR rectas Lineas: à PVNCTO, prius illis cõmuni, SEPARATAS: Illis, inde, nullo euenienre sui detrimento.

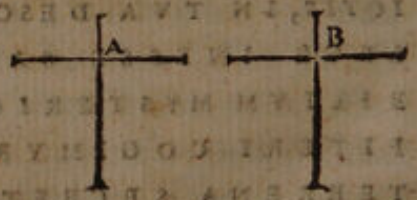

» Ista est via, per quam Nostra MONAS, per Binarium, TER-
» NARIVMQVE progrediens, in QVATERNARIO Pu-
» rificato, SIBI Vni restituatur, per Aequalitatis Proportio-
» nem. (Quodque enim Totum, suis omnibus partibus est Aequale.)

Aequale.) Hocque dum fiat, nihil interea Externarum admittit, Nostra MONAS, Vnitatum: Numerorúmue: Cùm ipsa sibi exactissimè Sufficiat: Suis absolutissima Numeris omnibus. In quorum Amplitudinem, tum Magicis diffunditur modis: tum non vulgari, pòst, Artificis Industria, & maximo Ipsius Monadis Emolumento, (in Dignitate & Potentia) ad suam Primam Propriamque Restituitur MATERIAM: interim, quæ ad genuïnam hereditariamque suam non Spectant Proportionem, omni modo & diligentia, resectis, reiectisque in æternum Fæcibus.

THEOR. XXI.

SI, Quod in nostrę MONADIS Recessibus, Interius Latebat Inuolutum, esset id quidem in Lucem erutum; cõmutatisque vicibus, eiusdem Partes Primæ, quasique Exteriores, Loco Includerentur Medio, Qualis inde fieret MONADIS Philosophica Transformatio, Superius Vidistis: Nunc verò, Mysticæ MONADIS, aliam vobis proponemus Localem Commutationẽ: Partibus illis, vnde SVPERIORVM PLANETARVM, Characteres nostri Hieroglyphici, sese nobis obtulere prius, Sursum hîc erectis: eaq; ratione, reliquis quidẽ deinceps Planetis, eum singulis Sortientibus Situ, quẽ illis Plato adscribere ferè visus est: Si ritè ex Positione ista desumantur. In ipso enim Acumine Ariëtino, Conueniunt Saturnus, Iupiter, Mars: deinde descẽdendo, Crux Veneri Mercurioq; inseruit. Sequuntur tandem ipse Sol, & Infima, LVNA. Sed hæc alio sunt ventilanda loco: Nostræ tamen MONADIS hosce nolui celare Thesauros Philosophicos: Sicque vnam rationem dare, cur ita MONADIS mittari Situm, consultum duximus. Sed, alia, quæ in rem vestram esse scio, Videte, Auditeque, de hoc Situ, maiora: paucisque explicanda. Distribuamus igitur MONADEM,

(hoc

(hoc nouo modo Locatam) in Anatomica Membra B.D.C. Vbi, in illo nouo TERNARIO; ipsius D, & C, vel Rusticis quidem, sunt notæ FIGVRAE. At ille TERTIVS, qui per B designatur, non tam facilè à Cunctis cognosci potest. Nec illud quidem leuiter est considerandum: illas

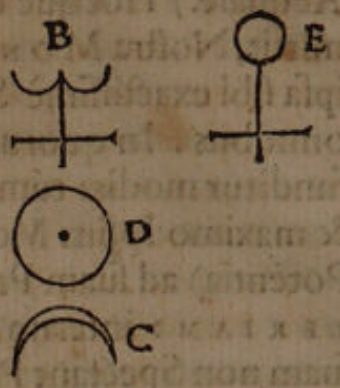

1. tam notas FORMAS, D, & C; separatas diuersasque ab illo B, ostendere ESSENTIAS: Se-
2. cundò, quòd istius C, cornua, deorsum, quasi TERRAM versus conuerti cõspiciantur: Et, D illius, ea pars quæ ipsam
3. C, illuminat: versus terram, deorsum Scilicet, respicit: in cuius solius Centro, est Visibile PVNCTVM: verè TERRE-
4. STRE. Et Quòd vtraque Denique D & C, ad Inferiora magis loca, hîc suum Hieroglyphicum faciũt Indicium, quàm B. Terra autem, Hieroglyphicè, STABILITATEM, & FIXIONEM notare nobis potest. Qualia ergo sint D, & C, inde, concludendum relinquo. Vnde etiam Magnum nunc notare SECRETVM, Quisq; potest: de Priore SOLE & LVNA, quæ diximus, quo modo hinc Interpretationem pleniorem, & maximè necessariam, recipere possunt: Illis quidem, vsque in hunc locum, sursum positis: Lunaribusque Cornibus sursum eleuatis. Sed de hoc Satis. TERTII nunc illius, Iuxta nostræ Hieroglyphicæ Artis Fundamenta examinemus NATVRAM. Primò, in Capite gestare videtur LVNAM DVPLICEM. Vel Arietem, nostrũ, (sed inuersum Mysticè.) Deinde Elemẽtorum habet annexum Hieroglyphicum Signum. Quantùm ad LVNAM Duplicatam attinet: Sic (iuxta Materiam subiectam) explicari potest: DVPLEX LVNAE GRADVS. De gradibus loquimur illis, quales Physices Periti, QVATVOR tantùm inter omnes possint inuenire Creatas NATVRAS: Nimi-

rum

rum ESSE, VIVERE, SENTIRE, & INTELLIGERE. Primos ergò Duos istorum Gradus, huic inesse annotantes: Sic dicemus: LVNA EXISTENS, VIVA. Vitã verò Quidam per Motum definiunt. MOTVS autem Sex sunt notissimæ Species. CRVX certè quæ adiũcta est: Elementorum hic requiri Notat Artificium. Præterea, in istis nostris Theorijs, vt SEMICIRCVLVM, LVNAE esse Hieroglyphicum sæpissimè tradidimus: Ita & Integrum Circulum, SOLEM significare: hîc autem, duo sunt Semicirculi; Sed SEPARATI (ad commune PVNCTVM Copulati tamen) qui, si aptè coniungantur (vt arte possunt quidem) SOLAREM nobis Circularemque referre possunt Plenitudinem. Ex istis simul consideratis, sic Summatim, Hieroglyphicè, nos hanc proferre posse Sententiam patet. LVNA EXISTENS VIVA, PER ELEMENTORVM TRACTANDA MAGISTERIVM: HABENS POTENTIAM, VT SOLAREM REPRESENTET PLENITVDINEM, SVIS SIMVL ARTE CONNEXIS SEMICIRCVLIS. Compleatur ergo: Fiatq; ille, (quem diximus) CIRCVLVS: vt, per E literam, hic annotauimus. Memores ergo simus, primò hunc SOLAREM GRADVM, non Natura nobis fuisse obuium, sed ARTIFICIALEM, FACTITIVMQVE iam esse: Et eum quidem, nobis se obtulisse primo aspectu; & Natura sua, (videlicet in B) suis Partibus Laxis, Fluxis, dissolutis; non SOLIDE in solarem Speciem Compactis. Deinde horum Semicirculorum Semidiametrum; non esse æqualem Semidiametro D & C (nobis ita natorum, & omnibus Notissimorum) sed Minorem multo. Vnde Clarum est: non esse tantæ Amplitudinis, istum B, quantæ sunt ipsa D, C. Et hoc bene nobis confirmat E ipsum: opere isto Circulari, à B, in Speciem E, promoto. Nam inde nobis emergit VENERIS solum Character. Apertum ergo iam fecimus, Hieroglyphi-

cis istis Syllogismis: Ex B, non sperandum nobis verum D. Nec fuisse primò veram C, in natura B: Vnde nõ fuit VERA, LVNA, viua. De VITA ergo & Motu quoq; iã dubitare potes: an verè & Naturaliter, sic se habeant: Erunt tamẽ, vt iam Prudentibus Elucidauimus, ad minus ANALOGICA quidẽ, OMNIA, quæ simili (de B) dicuntur Phrasi: vt & superius, quę de C, & D, perstrinximus breuiter, ANALOGICE: Ipsi B, cum suis ELEMENTIS, Propriè conueniunt. Quæ de Arietis etiã Natura adduximus, huic debẽt exactè cõuenire: cùm eandẽ illius in suo capite (licet inuersã) gestet Figurã: vt & Elementorũ eadẽ Nota Mystica, ipsi B adiungitur.

Cùm ex hac tamẽ Anatomia videmus, quòd ex vnico nostræ MONADIS corpore (tali dissecto arte) iste nouus prodierit TERNARIVS: Inde, dubitare nõ possumus, Eiuscemodi MEMBRA, mutuam inter se amplexura SYMPATHIAM: VNIONEMQVE MONADICAM ABSOLVTISSIMAM, sua quasi sponte, admissura: Ita in istis MEMBRIS, MAGNETICA virtus est vegeta.

Hoc denique annotare libuit, (animi recreandi gratia:) Quòd ipsum B, nobis, RVSTICAS, tot literas expeditissimè exhibet, quot Puncta, sursum, conspicienda in Capite, & quasi Fronte gerit: istas scilicet tres: vt & alias quasi sex: (Sũmatim autẽ ter tria) RVDES valde & impolitas, fluxiles volubilesq; : vt, ex Semicirculis, vno vel pluribus, easdẽ esse factas videtis. Sed Expertorum literatorumque manibus inest firmior Stabiliorque ISTAS FORMANDI LITERAS Ratio. Mysteriorũ infinitatẽ, hîc ante oculos habui: sed volui cum hoc Ludicro, istam abrumpere Theoriam. Haud parũ tamen me quorundã promoturũ Conatus intelligo: Si (priori suo Mystico Situi, restituta nostra MONADE: Compositisque Artificiosè singulis Mẽbris) Saltem moneam eosdem, horterque: accuratius, NVNC eruẽre, QVIS fuit IGNIS ille ARIETINVS, TRI-

PLICITATIS PRIMAE. QVIS Ille Aequinoctialis noster. QVIS in causa fuit, quòd SOL EXALTARI poterat SVPRA VVLGAREM SVVM GRADVM: Ceteraque priora, perplura, SECVNDIS SAPIENTIORIBVS PERCVRRERE MEDITATIONIBVS. Sed nos ad alia nunc properantes, digito tantùm alijs iter indicare, (cui insistere debeant) non amicè solùm, sed etiam fidelissimè voluimus: Mysteriorum (vt diximus) aliorum tacentes tamen infinitatem Conspicuam.

THEOR. XXII.

NOndum nostræ MONADIS esse exhausta Mysteria, facilè liquebit. Si secretiora quedam ARTIS SANCTAE Vasa (omnino Cabalistica illa quidem) Solis Initiatis Reuelanda, ex eiusdem MONADIS officina cautè desumpta, Vestræ Serenitati Regiæ, nunc exhibuerim spectanda. OMNI ergo NEXV nostræ MONADIS Sapienter DISSOLVTO, singulis partibus (distinctionis gratia) literales addamus Notas: prout hîc factum videtis. Monemus ergo, α, esse Vas quoddã Artificiale, ex A & B: cum (vtrisque communi, & iam Manifestãdo SEMIDIAMETRO) ipsa quidem M, factum: Et, ab Alphabeti Græci, Prima, hac litera, sola partiũ locali Metathesi, diuersum:

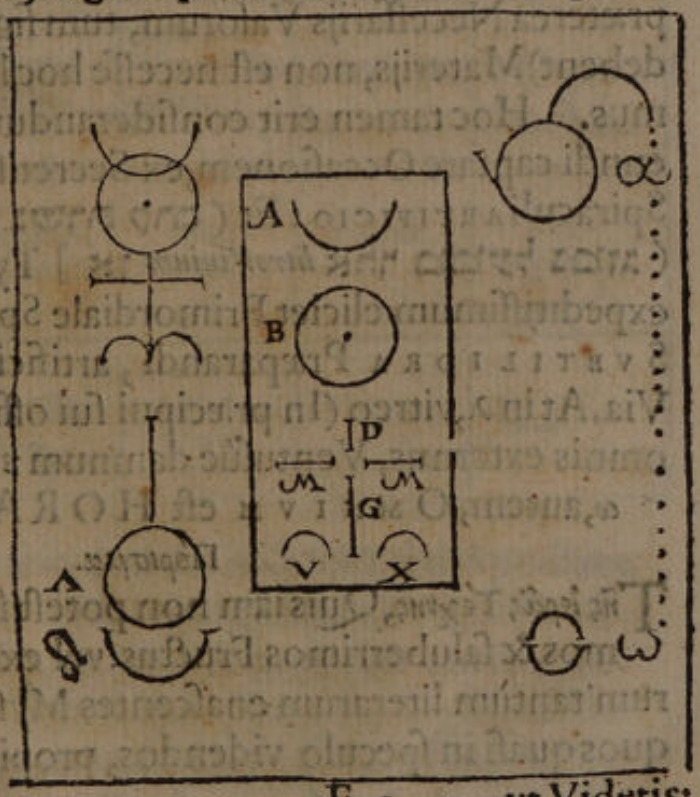

 vt Videtis:

vt Videtis: Ex Recta enim, Circulo & Semicirculo, Verã illius, Mysticãque iã nos primi docemus, Symmetriam (licet supra etiã monuimus ex Circulo & Semicirculo eandẽ fieri posse: omnia tamen in idẽ recidunt propositũ Mysticum) At, λ, & δ: Primũ quidem, aliorũ sunt Vasorum quasi Imagines: (λ, quidem VITREI: δ autẽ, Terrei.) Sed, secũdo in loco, λ, & δ, nos memores reddere possunt, cuiusdam Pistilli & Mortarij, ex Materia (verè) tali præparandorum, Vt cum eisdem Margaritas Artificiales non perforatas, Laminas chrystallinas, Beryllinasq; Chrysolitos, Rubinos deinde pretiosos: Carbunculos & alios Rarissimos Lapides Artificiales in Pulueres subtilissimos Conteramus. Denique quod cum ω notatum videtis, Vasculum est, Mysteriorum Plenissimum: & ab ipsa Vltima Alphabeti Græci litera, (ad suam primam institutam Mystagogiam nunc restituta) vel sola partium manifesta Metathesi locali discrepãs: ex duobus & illa quoque constante Semicirculis. De Vulgaribus præterea Necessarijs Vasorum, tum figuris, tum (vnde fieri debent) Materijs, non est necesse hoc loco, vt verba faciamus. Hoc tamen erit considerandum, α, sui Muneris obeundi captare Occasionem, ex Secretissimo breuissimoque Spiraculi ARTIFICIO: Et (המלה המירי ששם נשרת סרם אחר ממעל נמוג) litro Vinium [אן] Tyronibus OPERIS expeditissimum eliciet Primordiale Specimen; Interim dũ SVBTILIORA Præparandi, artificiosior illis innotescat Via. At in λ, vitreo (In præcipui sui officij functione,) Aër omnis externus, Ventusúe damnum adferret magnum.

ω, autem, OMNIVM est HORARVM HOMO.

Πόρισμα.

Τῆς ἱερᾶς Τέχνης, Quis iam non potest suboderari, suauissimos & saluberrimos Fructus: vel ex istarum (dico) duarum tantùm literarum enascentes Mysterio? Qubrum aliquos quasi in speculo videndos, propius aliquantulum ex

nostris HESPERIDVM HORTIS) adducemus: Nihil, extra nostram MONADEM, in mediũ ferentes. Ipsa enim quæ in Alpha apparet Recta Linea, omologa illi est, ex postremæ Anatomiæ, Crucis parte ea, quæ Litera M, notatur: reliqua etiam, inde patêre potest, vnde huc veniant.

	Existens ante Elementa.	Adam Mortalis Masculus & Fœmina.	Mortificans	Adumbratus.	Natus in Stabulo.
	Elemẽtaris œconomia.	Elemẽtalis Genealogię Consummatio.	Crux.	Crux.	Holocaustum in Cruce
	Existens post Elementa.	ADAM IMMORTALIS.	Viuificans.	Manifestissimus.	Rex Regũm Vbique.
Conceptus Singularis Influentia.	Potentiæ Semen.	Creatio Hyles.	Matrimonium Terrestre.	Principium	
Passus & Sepultus.	יהוה Virtus Denaria.	Depuratio Elemẽtalis.	Crucis Martyriũ.	Medium.	
Resurgens, propria virtute.	Glorię Triũphus.	Transformatio.	Matrimonium Diuinum.	Finis.	

His paucis, tales me scio non ἀφορμὰς solũ, sed Apodixes dare illis, quibus Igneus intus viget gliscitque Vigor, & cælestis Origo: vt facilè iam magno Democrito aurem præbeant: τὸ τῆς Ψυχῆς prædicenti ἴαμα, καὶ πάντος κόχθου λυτήριον κατασκευάσαι βουλομένοις, non Μυθικὸν esse hoc Dogma, sed

,, Μυςικὸν & Arcanum: vt & illi, qui asseruit, quòd λόγῳ δημι-
,, ούργῳ κόσμος μεθοδεύεται: ἵνα ὁ θεόφρων καὶ ὁ θεογενὴς ἄνθρωπος, διὰ
,, τῆς ἀθέας ἐργασίας: καὶ θεολογικῶν, καὶ μυςικῶν λόγων μαθῇ.

THEOR. XXIII.

SYmmetrias, iam, in nostræ MONADIS Constructione Hieroglyphica, à nobis obseruatas: & ab illis, qui in Annulis, Sigillisúe eandem gestare, vel aliter habere, gratũ erit, obseruandas: accuratè annotatas hîc exhibemus. In Nomine IESV CHRISTI, pro nobis CRVCI affixi (cuius Spiritus celeriter hæc per me Scribentis, Calamum tantùm, esse Me, & Opto, & Spero.) Ex ELEMENTORVM nostra CRVCE, omnes istas nunc petemus Mensuras. Vel hac quidem (iuxta PROPOSITI ARGVMENTI MATERIAM) ratione: Quòd, sub Cælo LVNAE, quidquid suæ Generationis capit Exordiũ, vel ex QVATVOR Elementis est coagmentatum: vel Elementaris ipsa quidem est ESSENTIA: Idque modis varijs, non Vulgariter cognitis. Et quia in nulla re Creata, Elementa ipsa, in Aequali sunt Proportione, vel virtute: Arte tamen ad Aequalitatẽ, in quibusdam (vt Sophi norunt) rebus, reduci possunt: in CRVCE nostra, Aequales & non Aequales constituimus partes. Quod, alia ratione, Idem & Diuersum: siue Vnum & Plura, nominare possumus: CRVCIS æquilateræ, (vt supra monuimus) in Secreto, admittentes Proprietatem. At, Si SYMMETRIARVM hîc positarum, rationes (quas tenemus) singulas, in medium adduceremus: vel aliter, quàm (Sapientibus) abundè satis, per totum fecimus opusculum, demonstraremus causas: Propositi nostri, Limites, nobis, haud temerè præscriptos, transiliremus.

A Ceepto, in plano, Puncto aliquo: Veluti A: per idem, vtrinq; ducatur Recta satis longa: quę sit C, A, K. & super lineam K, C, à Puncto A, erigatur Perpendicularis: Vtrinque,

que, ad ſufficientem producta Lõgitudinem (in Infinitum, ſolent dicere Geometræ; bene, incommoda præcauentes) Quæ admittatur eſſe D A E. Iam in A K: accipiatur Punctum, vbi libet: & ſit B. Habita primùm nunc A, B, (noſtri ſcilicet operis cõmuni Menſura) huius, Tripla capiatur, ab A verſus C: & ponatur eſſe A C. Ipſius A B, Dupla fiat A E. Et Dupla ipſius A B, ſit A D. Ita quòd tota D E, ſit ipſius A B, Quadrupla. Sic ergo noſtram CRVCEM ELEMENTALEM cõfecimus. Ex A B, A C A D, & A E. Linearum Scilicet QVATERNARIO. Nunc, ex B K, reſecetur recta, ęqualis ipſi A D: & ſit B I. Centro I, & Interuallo I B, deſcribatur Circulus; qui ſit B R: ſecans rectã A K in pũcto R. A' puncto R, verſus K, reſcindatur recta æqualis ipſi A B; & ſit R K. Ad punctũ K, educatur vtrinque, (ad angulos rectos, cum ipſa A K) Sufficientis longitudinis linea recta: quæ ſit P, K, F. Ab ipſo K, puncto, verſus F, reſecetur recta, ipſi A D æqualis: Et ſit K, F. Centro deinde K, & Interuallo K F: deſcribatur Semicirculus F, L, P, ita quòd F, K, P, ſit eiuſdem Diameter. Tandem ad punctum C, ipſi rectæ A, C, ducatur Perpendicularis, vtrinque, ad longitudinem ſufficientem extenſa: & ſit

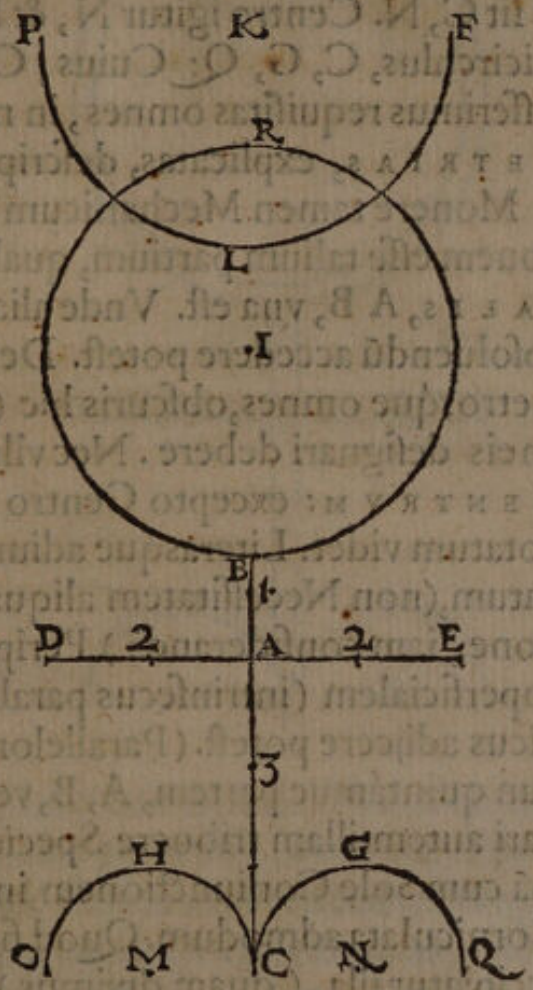

& sit O, C, Q. Postea, ex linea C, O, & ad punctum C, accipiatur Recta, æqualis A, B, lineæ: Et sit C, M. Centro M, & interstitio M, C, describatur Semicirculus C, H, O, cuius Diameter sit C, M, O. Et simili denique ratione, ex C, Q, recta, & ad Punctum C, resecetur linea æqualis ipsi A, B: & sit C, N. Centro igitur N, & longitudine N, C, fiat Semicirculus, C, G, Q: Cuius, C N Q sit Diameter. Iam Asserimus requisitas omnes, in nostra MONADE, SYMMETRIAS, explicatas, descriptasque esse.

Monere tamen Mechanicum libet: C, K, totam lineam, nouem esse talium partium, qualiũ, nostra FVNDAMENTALIS, A B, vna est. Vnde alia via, ille ad hoc idem opus absoluendũ accedere potest. Deinde Diametros, Semidiametrosque omnes, obscuris hic (vt loquuntur Mechanici) lineis designari debere. Nec vllum visibile relinquendum CENTRVM: excepto Centro Solari: quod, hic, litera I, notatum videt. Literasque adiungẽdas nullas. Tum ad Ornatum, (non Necessitatem aliquam Mysticam à nobis ea ratione, iam considerandã) Peripheriæ Solari, Latitudinem Superficialem (intrinsecus parallelo vno descripto) Mechanicus adijcere potest. (Parallelorum vero distãtia, per quartam quintámue partem, A, B, vel circiter, fieri potest.) Lunari autem, illam tribuere Speciem, qua solet Prima, post suã cum Sole Coniunctionem, in Cælo Apparere: videlicet Corniculata admodum. Quod fiet, si à K puncto, versus R, accipiatur illa, (quam diximus) Quarta, quintáue pars lineæ A, B: & super eius lineæ fine, tanquam Centro, Semidiametro verò Lunari, trahatur ista secunda Peripheriæ pars, : ad vtrunque prioris Semicirculi contactum nitidum. Simile quid ad M, & N, puncta, fieri potest: erectis ibi Perpendicularibus: in quibus pars, ipsius A B, sexta, vel minor accipiatur: vbi, facto Centro, prioribus autem M, C, & N, C, Semidiametris, ducãtur extrinsecus, illi secundi,

quasi Semicirculi. Per ipsas denique, nostræ Crucis Rectas, vtrinq; possunt Parallelæ protrahi, à medijs per octauam, vel decimam partē ipsius A,B, distantes: Ita vt nostra CRVX, ex QVATVOR Superficiebus, quasi Linearib°, ea ratione cōficiatur: quarum latitudo, sit quarta vel quinta pars ipsius AB, rectæ. Hæc Ornamenta, apposita figura, volui aliquo modo adumbrare. Quæ omnia, vnusquisque, pro sui animi sententia, facere potest: modò interea, nostris Mysticis SYMMETRIIS, nulla (vel minima) inferatur Iniuria: Ne, ea quidem negligentia, temporis tandem progressu, verarum istarum (& maximè necessariarum) Commensurationū Hieroglyphicarum perturbetur, pereatúe Disciplina noua: longè amplior Maiorque quàm hoc libello, eandem vel potuimus, vel voluimus quidem explicare. Vt Temporis Filia, DEI NVTV, docebit VERITAS.

AT, quæ cuiuis esse obuia possunt, in istis nostræ MONADIS Symmetrijs sese exercenti, Methodicè iam quædā, ob oculos ponemus. Primùm quidem ordientes, à nostræ CRVCIS Linearum QVATERNARIO: eo habito respectu, quo, QVATVOR esse Lineas, simpliciter enuntiare, quis

re, quis poteſt. Deinde de Earundem linearum QVATERNARIO: proüt peculiarem, Myſticamque, alio modo, habēt partitionem, & rationem. Tertiò, Numeris, quos vel iſto loco, vel ex alijs, per totū libellum, Theorijs, artificiosè elicuimus, vtilia quædam à Deo in NATVRA, eſſe deſtinata Officia, nonnullis monſtrabimus exemplis: aliaque opportunis inſeremus locis: quæ fructum haud exiguum ferent, probè intellecta: hæcque breuiſſimè abſoluemus.

QVATERNARII PYTHAGORICI.

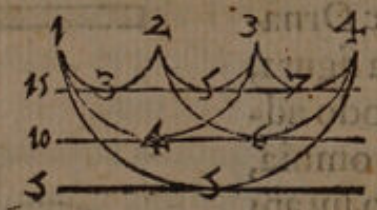

Omnis poſſibilis Metatheſis, 24.

Summa Pythagorica, ——— 10.

Omnimoda partium additio, dat 30.

Noſter Metatheſeos Canon.

» NAturali ordine, à Prima Monade, deſcriptis quotcunq;
» Numeris: Si à Primo ad Vltimum, fiat Continuata mul-
» tiplicatio: vt, Primi in Secundum: producti in Tertium: il-
» liuſque Producti in Quartum: ſimiliique modo ad vltimū:
» Productum vltimum, omnem Poſſibilē Metatheſim in illis
» tot locis, determinat. Parique ratione, in quibuſcunque, tot
» diuerſis rebus: Hanc ego Operationem, tibi (O REX)
plurimùm Commendo: tum in omni Naturæ examinatione, tum in alijs Reipub. Negotijs vtiliſſimā. hac ego in Hebræorum Tziruph (ſiue Thmura) cum maxima voluptate, vti ſoleo.

QVA-

QVATERNARII ARTIFICIALIS.

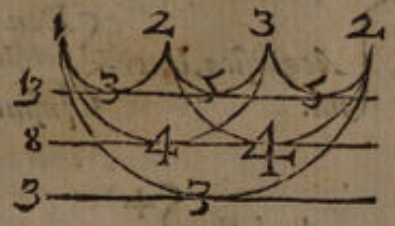

Continuata multiplicatio, —— dat —12.

Simplex additio, —dat } 8. { 1. / 7. { 4. / 3.

Omnimodæ partium additionis, Summa —— est — 24,

Omni possibili Metathesi Quaternarij, Aequalis: Quę auri physicam 24 Karat. determinat Sanitatem, & Bonitatem Summam: Supra terram dum habetur, per se.

NOn sum Equidem Nescius, perplures alios, ex QVATERNARII, Arithmetica Virtute, & FORMALITATE, in lucem adferri potuisse Numeros. Sed qui ISTIS, Naturæ euolui, illustrariqúe obscuritatem magnam, non deprehenderit: maiori eorum multitudine, obtundi suum, non acui, sentiret ingenium. Nostris ergo Numeris (vt sumus polliciti) quantum insit Auctoritatis, in ELEMENTIS PONDERANDIS, in TEMPORVM MENSVRIS definiendis, Denique in Rerum Potestati & Virtuti, certis præscribendis GRADIBVS, ex sequentibus, id perpendendum exhibemus Schematibus.

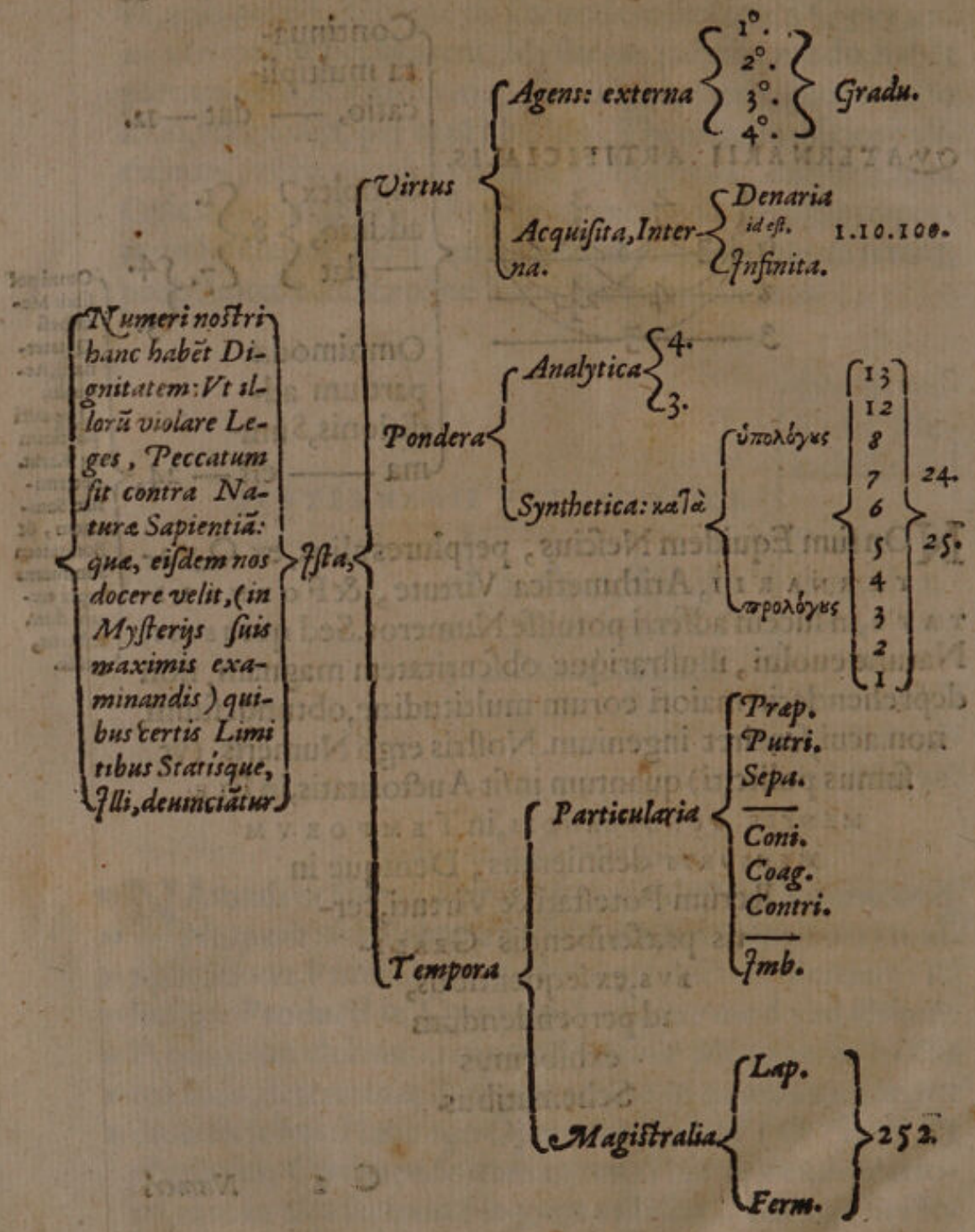
Numeri nostri hanc habẽt Dignitatem: Vt illorũ violare Leges, Peccatum sit contra Naturæ Sapientiã: quæ, eisdem nos docere velit, (in Mysteriis suis maximis examinandis) quibus certis Limitibus Statisque, Illi, denunciãtur
Ista,
Virtus
Agens: externa
1°.
2°.
3°.
4°.
Gradu.
Acquisita, Interna.
Denaria id est.
Infinita.
1.10.100.
Pondera
Analytica
4.
3.
Synthetica: καὶ
ὑπολόγως
προλόγως
13
12
8
7
6
5
4
3
2
1
24.
25.
Tempora
Particularia
Præp.
Putri.
Sepa.
Coni.
Coag.
Contri.
Imb.
Magistralia
Lap.
Ferm.
252.

HORIZON AETERNITATIS.

EXistis Schematibus, plura elici possunt: (si penitius considerentur) quàm apertis par est proferre verbis. Hoc tamen præ ceteris monemus singulare vnum, (à nobis etiam Primis vnà cum tota hac noua euulgatum arte) Rationem hic in medio esse positam, ob quam, QVATERNARIVS, vel DENARIVS, Numerationibus finem imponit quendam: eamque causam quam attulere Maiores nostri, non fuisse absolutam, exactamque asserimus: sed istam, quam nunc narrabimus.

Postquam ista MONAS, Physiceque Restituta, (tum NITISSIMA, Magorum neq; in NATVRAE, neque est sibi integrè, pleneque quidem est MONAS, vque iudicata VNITAS) vllius ARTIS est potestate, EANDEM SAEPIVS QVAM QVATER, per Supercælestes Reuolutiones, ad Progressum vllum, MOTVMVE faciendum impellere: (Acinde progignitur Ille,

» quem nos, ob eminẽtiam ſuam, ſic notari volumus,)
» Idque ea de cauſa, quòd nec in Elementali mundo,
» nec Cæleſti, nec SVPERCAELESTI, ſit aliqua
» Poteſtas, CREATA INFLVENTIALIS: Qua,
» tunc, non fuerit abſolutiſſimè Ditata & Dotata.

Cuius, hunc verum Effectum, QVATVOR ſimul (olim) Philoſophantes Clariſſimi Viri, Opere ſunt conſecuti: Vnde, diu, Maximo Rei Miraculo Attoniti, Tandem ad Dei Opt. Max. Canendas, prædicandasque Laudes, ſe totos, deinceps conuertebant: Qui, ea ratione, illis, tantam Sapientiam, & ſuper CREATVRAS cæteras, Potentiam, Imperiumque fuiſſet Largitus ampliſſimum.

THEOR. XXIIII.

VT, noſtrum huius Libelli Exordiũ, à Puncto, Recta, Circuloque Cœpimus: Sicque ex noſtro MONADICO PVNCTO, LINEAREM noſtrorũ ELEMENTORVM Effluxionem Extremam, in Circulum Circumduximus,
1. Analogum ferè, ipſi Aequinoctiali, qui Horis 24, ſuã Conficit Circuitionem: ITA, nunc tandem, QVATERNARII OMNIMODAM METATHESIM; (Numero definitam,
2. 24.) METAMORPHOSIMQVE, hac noſtra Vigeſima QVARTA Conſummabimus, Terminabimusque Theoria: Ad HONOREM, GLORIAMQVE eius: QVI, (Teſte, Myſteriorum Diuinorum Archipræſule, Ioanne: in QVARTI Apocalypſeos Capitis, parte QVARTA, VLTIMAQVE) in Throno Sedet: In Cuius MEDIO CIR-
3. CVITVQVE, Animalia QVATVOR (ſingula ALAS SEX habentia) Sine requie, DIE ac NOCTE, dicunt: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Omnipotens: QVI Erat: &, QVI Eſt: & QVI venturus Eſt: QVEM
4. etiam, ex 24 Sedilibus, in CIRCVITV poſitis, SENIO-
5. RES 24, procidentes (AVREIS SVIS ABIECTIS

CORONIS)

CORONIS) adorant; dicentes: Dignus es Domine accipere GLORIAM & HONOREM, & VIRTVTEM: QVIA, TV, CREASTI OMNIA: Et propter VOLVNTATEM TVAM SVNT: ET CREATA SVNT.

AMEN, DICIT
LITERA QVARTA,
Δ:

Cui, DEVS, *Voluntatem Habilitatemque dedit, Diuinum hoc Mysterium, æternis Sic consignare Literarum Monimentis: Laboresq; hosce Suos, placidissimè absoluere, Ianuarij 25: die eiusdem 13, Inchoatos:*

An. 1564. Antwerpiæ.

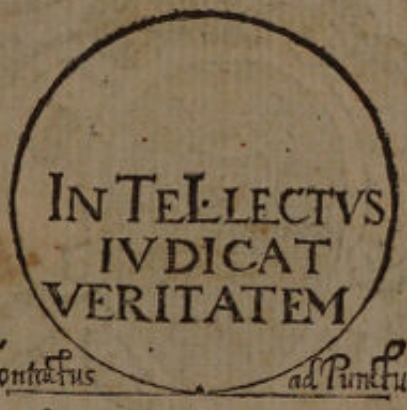

Vulgaris, Hic, Oculus
CALIGABIT, DIFFIDETQVE
plurimùm.

ANTVERPIAE:
EXCVDEBAT GVLIELMVS SILVIVS, REGIVS TYPOGRAPHVS: PRIDIE CALEND. APRILIS. AN. 1564.

SVPERCAELESTIS
ROREIS AQVAE
ET TERRA FRVCTVM
DABIT SVVM.